

Stanislav Hlaváček

***60 rokov
organizovaného futbalu
v Trnave***

1923-1983

60

ROKOV
ORGANIZOVANÉHO
FUTBALU
V TRNAVE

Vážení čitatelia, milí športoví priatelia!

V týchto dňoch sa dostala do rúk širokej športovej verejnosti publikácia — kniha k 60. výročiu vzniku organizovaného trnavského futbalu. Sme presvedčení, že Vám pripraví pekný zážitok a poznanie histórie, súčasnosti i perspektív trnavského futbalu.

Trnavský okres, dvojnásobný nositeľ Radu práce, zaujíma významné miesto nielen v československej ekonomike, ale aj v politickom a kultúrnom živote. Je to jeden z najväčších okresov SSR plochou, rozvojom výrobných síl i počtom obyvateľov. Jeho revolučné tradície nie sú neznáme. Už 12. júna 1921 bola v Trnave založená mestská organizácia Komunistickej strany Slovenska, za ktorú nasledoval vznik organizácií v ďalších mestách a obciach.

Aká je súčasnosť okresu Trnava, ktorý v terajšej podobe vznikol 1. júla 1960. Rozprestiera sa na ploche 1 390 km², v súčasnom období žije v okrese viac ako 230 tisíc obyvateľov. Okresné mesto Trnava s počtom 70 tisíc obyvateľmi plní i funkciu sídla oblastného významu.

V procese cieľavedomého budovania našej socialistickej spoločnosti sa výrazne zmenila materiálno-technická základňa hospodárstva okresu a s ňou i výrobné vzťahy ekonomicky činného obyvateľstva. Okres Trnava sa stal významným priemyselno-poľnohospodárskym územným celkom v ekonomike Západoslovenského kraja i Slovenska. Územie okresu Trnava svojimi pôdnymi a klimatickými podmienkami i dosiahnutou úrovňou rozvoja poľnohospodárskej výroby patrí medzi najproduktívnejšie poľ-

nohospodárske oblasti SSR i ČSSR. Na proces industrializácie okresu úzko naväzuje i intenzívny komplexný rozvoj terciálnej sféry — služieb a sociálne starostlivosti a výrazné zmeny v oblasti školstva, vzdelávania a kultúry.

Na dobrom mene a výsledkoch Trnavského okresu sa významne podieľa i športové a telovýchovné hnutie. Najrozšírenejším športom s bohatými tradíciami, ktorého vznik spadá do konca 19. storočia je futbal. Najmä po vzniku ČSR v roku 1918 prechádza futbal veľkým obdobím masového rozvoja a vznikom organizovaných telovýchovných jednot a futbalových oddielov.

Základy organizovaného futbalu sa datujú od roku 1923 vznikom SK Trnava a v roku 1925 Rapidu Trnava, ktorého priamym pokračovateľom je TJ Spartak TAZ Trnava. Trnavský Spartak úspešne nadviazal na tradíciu týchto klubov najmä po oslobodení našej vlasti v roku 1945 Sovietskou armádou a neskôr na prelome 60-tych a 70-tych rokov, keď získal 5 krát titul majstra ČSSR vo futbale.

V tejto publikácii nechceme a nemôžeme vypočítať všetky úspechy TJ Spartak TAZ Trnava a jeho futbalu, na to je priestor tejto publikácie primálny. Nechajme radšej prehovorí faktografie. Ukážu slávnú minulosť a tradíciu trnavského futbalu, súčasné výsledky a perspektívy tohto najobľúbenejšieho športu v našom okrese, v československej socialistickej republike a na celom svete. Nepodarilo sa nám všetko tak, ako si želali priami aktéri hry, tréneri, funkcionári a státisíce priaznivcov trnavského Spartaku TAZ v súčasnosti.

Sme však presvedčení, že trnavský futbal za 60 ročné organizované pôsobenie sa podieľal a podieľa na rozvoji celej československej telovýchovy a športu a šírení dobrého mena Trnavského okresu.

JOZEF TOMASOVIČ
predseda Okresného národného výboru
v Trnave

POĎAKOVANIE

Autor textu si dovoľuje poďakovať Ing. Ladislavovi Szalayovi, Viliamovi Blažkovi a Jánovi Novákovi za láskavý súhlas použiť časti z ich doterajších publikácií o trnavskom futbale.

Zároveň ďakuje pracovníkom Univerzitnej knižnice v Bratislave a historikom slovenského futbalu, predovšetkým Ladislavovi Grinnerovi

za pomoc pri získavaní potrebných archívnych údajov.

Zostavovatelia publikácie ďalej ďakujú Jozefovi Pinčekovi, Jánovi Remenárovi, Petrovi Kozárovi a Polygrafickým závodom, n. p., Bratislava, závod 03 Trnava, za účinnú spoluprácu pri realizácii tejto publikácie.

60

ROKOV ORGANIZOVANÉHO FUTBALU V TRNAVE

1923 — 1983

Kto kopol do lopty prvý?

Čiňania, Egypťania, Asýrčania, Babylónčania, Gréci, Rimania? Alebo na inom kontinente Inkovia a Aztékovia? Ci stredovekí Taliani alebo Francúzi?

Zdá sa, že predsa len právom patri prívlastok „kolíska futbalu“ Angličku. William Shakespeare píše vo dvoch svojich hrách o futbale. Vznikli tu prvé pravidlá. Prvá asociácia. Prvá organizovaná pohárová i ligová súťaž. Prvé medzištátne zápasy.

Lopta preletela kanál La Manche, a bola tu. Získavala na svojej víťaznej ceste čoraz viac priaznivcov, lavina záujmu sa prehnala Európou až k nám.

Ktovie? Ti dvaja, dnes už legendárni gymnaziálni študenti Kramarics a Berger, ktorí na mieste zvanom Rybník v roku 1898 naháňali koženú loptu veľkosti detskej hlavy, čím spôsobili verejné pohoršenie a vyslúžili si verejné pokarhanie pánov profesorov a zrejme aj karcer, mohli byť v Trnave prví. Určite ale neboli poslední.

Bolo by azda symbolické, keby štadión, na ktorom futbal o desaťročia neskôr slávil také prenikavé úspechy, bol práve na Rybníku. Ten kilometer vzdialenosti však akiste nie je na závalu.

Šesťdesiat rokov oslavuje trnavský futbal. Výročie, ktoré priam ponúka pohľad nazad. Predkladáme priaznivcom lopty v Trnave stručný retrospektívny pohľad na prvé, ešte nesmelé kroky, na rozmach futbalu po I. svetovej vojne, na 30. máj 1923, ktorý sa napokon stal základom trnavského futbalového letopočtu, na rivalitu dvoch silných klubov SK a Rapidu, napokon na ich zlúčenie v jeden ešte silnejší celok, ktorý po sľubných náznakoch dosiahol napokon účasť vo výtuzenej najvyššej súťaži. A v nej,

SK Trnava

v podmienkach socialistickej telovýchovy, sa stal neoddeliteľnou súčasťou histórie československého futbalu, keď ako jediné mužstvo z iného ako hlavných miest, získal päť majstrovských titulov i nemalo medzinárodných vavrínov.

Šesťdesiatku oslavuje trnavský futbal v roku 1983. Šesť desaťročí bohatých na udalosti, chvíle pekné i smutnejšie, bohatých ale predovšetkým na veľké úsilie desiatok, stovák, tisícov známych i neznámych, ktorí sa zaslúžili o dobré meno trnavského futbalu.

Im predovšetkým patrí táto brožúrka.

PRVÉ KROKY

Ako sa to teda vlastne začalo?

Na Slovensku mal futbal oproti Čechám o-neskorenie. Prvé správy hovoria o exhibícii budapeštianskych klubov BTC a ÓTE na telovýchovných slávnostiach v Prešove v roku 1898, o stretnutí bratislavského PTE s prešovským ETVE o rok neskôr, o futbalovom „importe“ anglických montérov v Ružomberku dva roky po prelome storočí, o košíckych a trenčianskych prvých futbalových krokoch v roku 1903 a 1904, a potom to už išlo ako v prísloví o hubách po daždi — hlásili sa Nové Zámky, Fíakovo, Vrútky a — Trnava.

V roku 1906 založili „Katolícki tovarišskí spolek“, ktorý okrem divadelných predstavení a hudobného života, začal organizovať aj život športový. Samozrejme, futbalový. Do Trnavy prišli Trenčania z TTE, Bratislavčania z PTE a v roku 1909 založil Zigmund Funk prvý, výslovné športový klub — Nagyszombati Atlétikai Club. Hrali v ňom futbalisti z tovarišského spolku a ďalší, ktorým lopta učarila. Mužstvo musí mať trénera, prišiel teda maďarský internacionál G. Bakos a pod jeho vedením sa na Tulipáne, kde bolo ihrisko NAC, zoznamovali s tajmi futbalu bratia Forischovci, Mahr, Hlavatý, Kosičovi, Kempf, Urbánek.

Pravidelné súťaže, samozrejme, dali na seba ešte veľmi dlho čakať. Šesť či sedem zápasov odohral NAC za celú sezónu vo svojich začiatkoch, v roku 1912 už ich bolo vyše desať a na rok 1914: sa chystali oslavy päťročnice klubu s turnajom známych mužstiev vtedajšej monarchie.

PRVÉ PRERUŠENIE

Namiesto gólov však prišlo rinčanie zbraní. Prvá svetová vojna zastavila rozmach futbalu

nielen v Trnave, veď kopačky za baganče a dres za mundúr vymenili všade práve muži v najlepšom veku, mladí a zdraví. Strielalo sa všetkým iným, len nie loptou a ak sa náhodou dostali vojaci-futbalisti na dovolenku, hral sa narychlo zápas, dva, tri do roka, predovšetkým s futbalistami z Trenčína a Bratislavy.

Ako vie hrať náhoda, dokazuje príhoda z jedného z týchto stretnutí. V lete 1917 hrali Trnavčania s TTE a boli dobre naladení, lebo Trenčania žiadali stretnutie odložiť — nemali totiž brankára. Narukoval a jeho náhradníka povolali pár dní pred zápasom. Trnavčania s odkladom nesúhlasili, tešiac sa, ako súperovi naložia; vo vzájomných stretnutiach bol totiž došiaľ úspešnejší TTE. Trenčania sa teda vybrali do Trnavy s jedenástimi hráčmi, z ktorých chceli vo vlaku vyžrebovať jedného do brány. Nik sa totiž dobrovoľne nehlásil. Lenže v Leopoldove pri prestupovaní natrafili pri pitnej vode na svojho prvého brankára.

„Servus, Jakuš. Kam?“

„Do Trenčína, na dovolenku.“

Nebolo treba dlho presviedčať, že zápas je prednejší. Trenčania nastúpili kompletne — a na zlosť Trnavčanov, vyhrali o gól.

Futbal vojnou veľa stratil — ale aj získal. Mládenci v uniformách sa na vojnových cestách-necestách stretávali s popularitou tejto hry, futbal prenikol do armády, hrali sa improvizované zápasy medzi útvarmi. Po skončení prvej svetovej vojny bolo odrazu futbalistov ako máku a keď si vyčerpaná Európa trochu vyдыхla, bol tu znova čas lopty.

ROZMACH PO PÓSTE

V novom, slobodnom štáte sa zdvihalo potláčané národné uvedomenie. Z NAC sa, samozrejme, stal TAC — Trnavský atletický klub, a aby bol skutočne trnavský, rozhodlo vtedajšie vedenie, že v ňom budú hrať len Trnavčania. A tak čítame prvú zostavu: Farkaš — K. Baxa, Husár — Matuschka, E. Bernhardt, Svätý — L. Bernhardt, Hudek, F. Bernhardt, Šidlik, Kozma. Finančné ťažkosti napokon priniesli rozhodnutie prejsť do Trnavského športového spolku — TSS, ktorý sa venoval predovšetkým tenisu. A v tom istom roku, 22. júna 1919, vzniká CsSK Čechie Trnava, klub pod nepriamym patronátom armády, ktorého zakladateľom bol kapitán M. Faktor a prvým predsedom A. Havlíček. Členstvo bolo hlavne z radov trnavskej posádky a zo štátnych zamestnancov, ktorí prišli

z Čiech vytvárať a upevňovať štátnu správu.

S organizáciou futbalu to na Slovensku nebolo spočiatku slávne. V roku 1918 vznikol sice SzLSz (Slovákiai Labdarúgók Szövetsége — Zväz futbalistov Slovenska), v ktorom chceli združiť všetky kluby bez ohľadu na národnosť. Slovenský živel sa však hlásil k slovu — 3. mája 1919 vznikol I. CsSK Bratislava, na dlhé roky najsilnejší zástupca slovenského futbalu, popri Trnave mali svoje kluby Žilina, Prievidza, Hlohovec, Veľká Bytča, Stupava.

Rok 1920 priniesol v Trnave vznik ďalších, i keď menších klubov: robotníckeho Vasasu, ktorý tvorili predovšetkým zamestnanci Coburghových závodov, XI. telegrafného práporu, Makkabea, no aj CsSK Trnava (16. augusta 1920). Mesto malo teda odrazu poltucet futbalových mužstiev.

A keďže futbalové hnutie ožilo na celom Slovensku, bola už nanajvýš potrebná jednotná organizácia. 28. februára 1920 sa konala v Bratislave zakladajúca schôdza Bratislavskej župy futbalovej s prvým predsedom Josefom Benešom. CsSK Trnava sa stal, samozrejme, členom nového orgánu a zaradili ho do takej potrebnej pravidelnej súťaže. Hral v Trenčianskom okrese spolu s TTE Trenčín, SE Hlohovec, ŠK Piešťany, SE Vrbové, SE Nové Mesto nad Váhom a SC Sereď.

Ďalší rok je svojim spôsobom prvým medzníkom v trnavskom futbale. Nešlo ani tak o prvé významnejšie medzinárodné stretnutie s videnským Floridsdorfer AC, ktoré TSS Trnava vyhral 3:2 (2:1) pred na ten čas skvelou návštevou 3000 divákov, ako skôr o zaujímavú správičku zo Slovenského denníka z 10. IV. 1921: „CsSK Trnava s veľkými ťažkosťami získal do arendy na dlhšiu dobu záhradu od p. Schulza za strelnicou, ktorú upraví pre účely športu, a síce s jedným futbalovým hrištom...“ Tolko citát.

V bývalej záhrade p. Schulza totiž dnes stojí krásny stánok trnavského futbalu.

A lopta sa začala kotúľať skutočne ako sa patrí. Aj so svojimi negatívnymi stránkami: 24. októbra zastavila Západoslovenská župa futbalová (ustanovili sa už aj Stredoslovenská a Východoslovenská) CsSK Trnava činnosť „za nezachovávanie nariadení župy a nezaplatenie dlžných obnosov...“ ako sa hovorí v úradnom vestníku. Trnavčania však zďaleka neboli jedinými hriechnikmi, v ďalších rokoch čítame v úradných správach župy predovšetkým takéto udalosti, ktoré veru neobišli nikoho, ani prvého a potom nadjeho stáleho majstra župy I. CsSK Bratislava...

POHYB TAKMER DENNÝ

Rok 1922 priniesol značný pohyb v trnavskom futbale. Pomerne veľa klubov, samozrejme, nemohlo veľmi vyžiť z obecenstva a tak prichádza najskôr k fúzii CsSK Čechie a CsSK Trnava; nový klub vystupoval od tejto chvíle pod názvom CsSK Trnava. Na jeseň narukovali Vasasu ôsmi futbalisti, hádam len toľkí ostali, takže prešli do TSS. Obe mužstvá, CsSK i TSS, hrali v I. triede Západoslovenskej župy.

Na Tulipáne založil Viedeňčan Hadraba s krajanmi Trnavský Associal Fussballclub podľa vzoru videnského WAF, nemal však dlhé trvanie. V roku 1923 oznámila Československá asociácia futbalová, že sa TAF nemôže stať jej členom — ČSAF združovala totiž len hráčov s čs. štátnou príslušnosťou. Po likvidácii prešli hráči TAF do TSS.

Ožival pomaly aj medzinárodný styk: CsSK si zahral s videnským WAF (0:1) a budapeštianskym Vasasom (3:4). Celkovo však bilancia mužstva bola v roku 1922 aktívna: zo 63 zápasov 30 vyhral, 16 remizoval a 17 prehral pri skóre 155:91. V majstrovskej súťaži však CsSK ani TSS neoslnili.

Základný kameň

Pomerne veľký pohyb klubov, vznik i zánik, fúzie, neveľmi utešená ekonomická situácia — to všetko si žiadalo veľkorysejšie riešenie, ktoré by zamedzilo trieštenie síl v trnavskom futbale. Divácke zázemie nebolo, prevládali osobné záujmy v tom-ktorom klube a tak sa 30. mája zlúčili TŠS a ČsŠK pod firmu ŠK. Zaradili ho do I. triedy Západoslovenskej župy futbalovej spolu s I. ČsŠK Bratislava, ŠK Nitra, ŠK Sláviu Bratislava, TTS Trenčín a ŠK Myjava. A tak rok 1923 sa stal základným kameňom trnavskej futbalovej histórie. Po rokoch hľadania vznikol ozaj silný klub, ktorý, ako sa čakalo, mal byť dôstojným reprezentantom mesta. Dlhé však osamotený — ako ukáže blízka budúcnosť — neostal.

Trnavská športová verejnosť sa mohla potešiť z úspechu XI. telegrafného práporu — získala titul majstra Slovenska vojenských jedenástok. Pozornosť ale, samozrejme, patrila v prvom rade ŠK. Kto obliekal pruhoovaný dres v tomto roku? Zedník — R. Kozma, Hadraba, Vyskočil, Chaloupka, Beniač, K. Baxa, L. Baxa, J. Krajčovič, Lukáč, Riha, Brandis, Jelínek, L. Bernhardt, Dvořáček.

Rivalita Trnava — Bratislava sa už vtedy — ktovie prečo — neprejavovala vždy športovo. Po stretnutí ŠK s bratislavskou Sláviou píše Slovenský denník: „Na ihrisku sa odohrali scény, ktoré neslúžia ku cti domácejmu klubu a volajú po náprave.“ Ku cti Trnavčanom však slúži, že o pár dní uverejnili v tých istých novinách ospravedlňujúci list Slávii s prisľubom, že dobré vzťahy sa už narúšať nebudú.

Rok 1924 priniesol opäť futbalové vrenie, i keď až na jeseň. ŠK s 27 nahlásenými hráčmi na Západoslovenskú župu hral v I. triede župy s I. ČsŠK Bratislava, ŠK Sláviu Bratislava, TTS Trenčín, ŠK Stupava, ŠK Zohor a ŠK Myjava. S neskorším víťazom a neskorším najväčším rivalom, bratislavským I. ČsŠK prehral na začiatku sezóny vonku 1:4 (v Trenčíne však až 0:6), no v odvetu, ktorá sa hrala ako otváracie stretnutie nového ihriska, dnešného štadióna Spartaka, dokázali Trnavčania vyhrať 2:1.

Popri majstrovských stretnutiach, ktorých bolo šesť, ale mal trnavský ŠK rušnú futbalovú sezónu. Pozrime sa na niekoľko výsledkov: v Hodonine s DSK 2:2, v Topoľčanoch 5:1, s Viktóriou Plzeň, veľmi silným mužstvom 4:1, v Martine s tamojším ŠK 2:2, so Sláviou Bratislava 4:1, so Strážou bezpečnosti Bratislava 8:0 a 5:1, so SK Brno 3:1, doma s Martinom 3:3, s Moravskou Sláviou Brno 3:0 a 1:2, Cvernovkou Bratislava 4:1.

Ale aj s I. ČsŠK Bratislava 1:6. . .

V októbri sa ale vrátili z vojenčiny ôsmi spomínaní prezenčáci Vasasu a s vývojom futbalu v Trnave neboli vôbec spokojní. Podporovaní bývalými príslušníkmi TSS hľadali cestu, ako sa vyhnúť nacionálnym a spoločenským intrigám v ŠK Trnava a uvítali teda iniciatívu sociálnodemokratickej strany, ktorá si uvedomila význam športu v robotníckom hnutí. Buržoázne a nacionalistické tendencie v ŠK vôbec neľahčovali uplatnenie robotníckej vrstvy v klube. A tak skupina murárov, organizovaná v sociálnodemokratickej strane, prevzala iniciatívu, ktorá mala vyvrcholiť v marci budúceho roku.

SILNÝ PARTNER

Po niekoľkých schôdzach a poradách vznikol 19. marca 1925 Rapid Trnava. Klub, ktorý bol dostatočne silný a životaschopný, ktorý umožnil trnavskej futbalovej verejnosti zažiť atmosféru skutočných derby zápasov v budúcom desaťročí a ktorý sa prepracoval napokon k vedúcemu postaveniu v trnavskom futbale.

Vznik Rapidu bol akoby signálom k zakladaniu viacerých maloklubov — ved do dvoch mužstiev sa nemohli dostať všetci, čo v Trnave hrať chceli. Čítame teda názvy — AC Sparta so sídlom na Rybníku, Meteor na Spiegelsaale, ŠK Viktória, ŠK Slávia, ŠK Union, ŠK Tulipán, PFK Pekári, ŠK Oratórium, AC Vozovka, Rudá hviezda (neskoršie Dynamo) Coburgh, Orolská XI, ŠK Baťa, ŠK Slovan. Nevošli veľmi do futbalovej histórie, no odchovali nemalo hráčov, ktorí našli uplatnenie v dvoch najmocnejších kluboch, stali sa dokonca ich oporami. Malokluby plnili teda už vtedy úlohu akéhosi zázemia, rezervoáru kvalitných hráčov.

A Rapid sa ukázal ako veľmi životaschopné dieťa. Po založení a registrácii v Západoslovenskej župe ho zaradili, prirodzene, do nižšej súťaže — II. triedy, severnej skupiny. Mal tu nie ľahkých partnerov, ale pozrime, ako si s nimi poradil: ŠK Topoľčany 5:0, AC Topoľčany

10:0, AC Nitra 3:2, KFC Komárno 4:0. . . Výpis z konečnej tabuľky: 1. Rapid Trnava 6 6 0 0 28:3 12 bodov! A spolu s Rudou hviezdou Malacky a ŠK Typografia Bratislava bojoval v tzv. vylučovacích zápasoch (kvalifikácii) o postup do I. triedy Západoslovenskej župy, kde hral trnavský ŠK spolu s ďalšími najlepšimi celkami západného Slovenska.

Tréner Eduard Pies mal k dispozícii týchto hráčov: Petrovič — Kučera, L. Kozma, E. Kozma, Hadraba, Krajčovič, Sládek, V. Kozma, Miňák, Schiewert, Š. Žigárdy.

A čo ŠK? Obsadila v I. triede župy solídne tretie miesto za už „automatickým“ víťazom I. ČsŠK Bratislava a TTS Trenčín. V júli hrala prvé derby s Rapidom a vyhrala ho 4:2, popri zápasoch o body hrala ešte s Makkabeou Bratislava 3:1, PTE Bratislava 1:1, Cvernovkou 8:3, silnou Rudou hviezdou Vrútky 1:1, Rapidom Bratislava 4:2, VAS Bratislava 4:0, BTC Bratislava 4:1. A aj medzinárodne: s ESC Budapešť 5:2, Bewegung XX Viedeň 1:0.

Nový miestny rival „eške“ veľmi nevoňal. Nebola ochotná požičiavať Rapidu ihrisko a tak si ho Rapid musel postaviť sám. Členovia klubu brigádnicke upravili pozemok na Tulipáne neďaleko železničnej stanice a už 6. júla mohol Rapid ihrisko otvoriť zápasom s vtedy najlepším bratislavským maďarským mužstvom — PTE. Nebývalá návšteva videla víťazstvo hostí 2:1, potom sa však Rapid už viac osmelil: zvíťazil nad VAS Bratislava 4:3 a nad výborným maďarským ÉSE Nové Zámky 2:1. To spolu s výsledkami majstrovských stretnutí i kvalifikácie dávalo cítiť, že mužstvo obstojí aj vo vyššej súťaži.

Trnava v roku 1925: P. Cisar — Jelínek, Ulrich, Neugebauer, Braun, Wilhelm, Brüll, Jánoš, Németh, Koutek, Ludwig, Lipták.

Futbal už celkom ovládol športové pole a začali sa objavovať čoraz častejšie aj nešváry na ihriskách. Západoslovenská župa musela v Slovenskom denníku z 18. októbra uverejniť „Opatrenia proti surovej hre“, obsiahly elaborát proti nešvárom a zásady bezpečnosti hráčov a rozhodcov. Jednou z úloh usporiadajúceho, teda domáceho klubu bolo „zabezpečiť rozhodcovi bezpečnosť po najbližší verejný dopravný priestriedok“.

Aké predvídať! Dodnes. . .

Rok 1926 priniesol prvé stretnutie súperov, ktorí sa mali stať stálymi rivalmi o prvenstvo v slovenskom futbale. 21. marca nastúpili na ihrisko Rapidu v bielo-modrom hráči ČsŠK Bratislava. Počas bol nerozhodný, po prestávke Rapid ukázal, že ani majster Západoslovenskej župy nemá vopred vyhrať. Početné publikum aplaudovalo víťazstvu Trnavčanov 3:1. Dva góly dal Žigárdy, jeden Kozma a Bratislava musela zobrať Trnavu na vedomie.

Dvaja v župe

Treba povedať, že Rapid išiel do sezóny 1926 poriadne posilnený. Na jeseň minulého roku totiž prešiel do červeno-čiernych farieb celý výborný dorast ŠK na čele s trénerom L. Baxom. Stačí spomenúť mená: Tomeček, Žigárdy, Fischl, Brüll, Bunta, Masarovič — všetci sa stali o rok dva oporami a dotiahli to skutočne ďaleko — až do rôznych reprezentačných výberov.

Bol to rok pre Rapid úspešný: postupne dosahoval pozoruhodné výsledky proti silným partnerom, VAS Bratislava 2:0, ŠK Topoľčany 2:1, Meteor Praha VIII 2:0, Rapid Bratislava 1:1, PTE Bratislava 2:0, na medzinárodnom poli tiež neurobil hanbu, keď hral s VAS Budapešť 2:0, Herthou Viedeň 2:2. Dokázal však aj sklamať v súboji s Hakoahom Viedeň (2:10). A ako hral s najväčším rivalom? ČsSK Bratislava prehral v Trnave 2:5, no v Bratislave zvíťazil 9:0, keď sa Rapid po prestávke „zosypal“.

Takéto výsledky, i keď nie pravidelné, hrali do karát miestnemu konkurentovi ŠK. Ten už nemal takú úspešnú sezónu: AC Nitra 1:3, 1:0, 3:3, Slávia Bratislava 1:3, na Vrútkach s Rudou Hviezdou 3:9, v Žiline 1:6 (v tomto zápase dal gól aj Matlas, o ktorom mala Trnava ešte počuť). A na medzinárodných kolbištiach Rába Győr 1:2, Hakoah Viedeň 1:6 a 0:3, Cricketer Club Viedeň 2:4.

Farby Rapidu v tejto sezóne obliekali: Jánoš, Brüll — Ludwig, Hadraba, Schiewert, V. Tomeček, Bunta, L. Kozma, J. Žigárdy, Š. Žigárdy, Masarovič.

Zostava ŠK: P. Cisár — Potisk, Adámek, Németh, Domonkoš, Šebetovský, Straka, Veselý, Makony, Jelínek, Chaloupka.

Červeno-čierna proti žltomodrej — tak malo byť na Tulpáne i pri hradbách ešte pekných pár rokov. Miestne derby však akosi častejšie vyšlo v prospech Rapidu: počas existencie oboch klubov sa odohralo 27 vzájomných stretnutí, z ktorých 16 vyhral Rapid, trikrát bola remíza (vždy 2:2) a 8 ráz zvíťazil ŠK: Skóre hovorilo jednoznačne — 80:49 pre Rapid.

Bolo teda vidno, že nový klub má pred sebou

solidnú budúcnosť. Ešte to ale chcelo dosť trpezlivosti.

Rok 1927 totiž stále nenaznačoval, že by Rapid mal bojovať o najvyššie pocty. Dosiahol striedavé výsledky — s I. ČsSK Bratislava prehral v Bratislave 3:6 a doma 1:2, v Malackách hral 0:0, s Ligeti Bratislava v priateľskom stretnutí prehral 3:5, na štíte ostala akurát Slávia Bratislava (3:0) a v medzinárodnom zápase vyhral v Trnave videnský Hakoah 2:1. Väčšiu radosť urobili dorastenci — bojovali s rovnako mladými futbalistami I. ČsSK Bratislava o Strieborný pohár čs. sudcovskej odbočky. Úspech tu slávil ešte stále mladí hráči z hlavného mesta.

ŠK na tom bola podľa výsledkov nie najhoršie — proti Topoľčanom bolo dvakrát víťazne, 5:1 a 7:0, so Slovanom Viedeň lichotivých 1:1, no s Rapidom v miestnom derby 2:3... Na Západoslenskú župu zahlásil ŠK Trnava v tejto sezóne 32 registrovaných hráčov: z nich najviac hrali Ján Gašparik, Gella — Paldan, Jozef Gašparik, Meliška, Alojz Gašparik, Vlach, Ondruška, Schiffer, V. Závodský, Makony, Trautner, Stecker, Masár, Potisk, Lupták, Jelínek, Strecha, Hlávek a Benez. Zostava Rapidu v tomto roku bola takmer rovnaká: Brüll — J. Krajčovič, E. Kozma, J. Cisár, Bunta, Tomeček, R. Kozma, L. Kozma, J. Žigárdy, Masarovič, Chaloupka. Registrovali však 34 hráčov.

Brankár Brüll, ktorý sa neraz vyznamenal a neraz sa o ňom písalo v skromných referátoch vtedajšej športovej tlače, dostal veľké zadosťučinenie: reprezentoval Západoslenskú župu v prestížnom zápase s výberom ML Sz a zrejme dobre, lebo výsledok bol 4:3.

PRVÝ ÚSPECH RAPIDU

Rok 1928 už znamenal pre Rapid skutočný vzostup: vyhral I. triedu ZŽ, hral s I. ČsSK Bratislava o titul majstra župy. Boli to vyrovnané stretnutia: v prvom 12. augusta vyhrali Bratislavčania 4:3, keď ich góly dali Priboj 3 a Cabelka, za Trnavu Fischl, Kozma a Hadraba, o tri dni neskôr v Trnave bolo 1:1, strelcami boli Hadraba, resp. Priboj. Hadraba, kapitán Rapidu, zahodil jedenástrku a trafil žrd, 1500 divákov sa teda mohlo tešiť len napoly.

Zostava Rapidu v oboch zápasoch sa nemenila: Brüll — Schiewert, E. Kozma, Tomeček — Krajčovič, Bunta — Jánoš, Fischl, Hadraba, L. Kozma, Masarovič. Popri nich hrali v tomto roku Obeda, Kurpas, Braun, Meliška, J. Žigárdy, J. Cisár, Parížek, Németh, J. Krajčovič a

Chaloupka, ktorý v lete ohlásil prestup do Zlína. ŠK Trnava, ktorý skončil v I. triede štvrtý za Rapidom, AC Nitra a bratislavskou Sláviou, hral s kádrom P. Cisár — Stecker, P. Závodský, Hlávka, Lupták, Křivan, Urbánek, V. Závodský, Potisk, Mayer, Masár, Straka, Klepp, Šebetovský. Dorastenci ŠK skončili v pohárovej súťaži tretí, víťazom bol I. ČsSK Bratislava.

Z výsledkov roku 1928: Rapid potvrdil skvelú výkonnosť sériou Komárno 4:2, Makkabea Bratislava 3:1, Blumentál Bratislava 10:1, Kráľovo Pole 3:2, Zidenice 4:2, Meteor Praha VIII 2:1, ĚŠE Nové Zámky 4:1 a 4:3, Slávia Bratislava 9:2 (Fischl dal sám šesť gólov) a s miestnym rivalom ŠK: divokým výsledkom 10:4 v zápase, v ktorom bolo ozaj horúco... Medzinárodne Rapid tiež obstál: Vasútas Budapešť 8:1, Bewegung Viedeň 1:2, VAC Budapešť 1:0, Ottakringer SC Viedeň 4:1, Hagibor Viedeň 13:2. Jedinú výraznú prehru utrpel s Bástyou Szeged — 1:5, treba si však uvedomiť, že maďarské mužstvo v rozpätí pár dní hralo s I. ČsSK Bratislava 1:0, AC Nitra 4:1, vo Viedni s tamojším Rapidom 4:2... .

ŠK bola skromnejšia: AC Nitra 3:1, Blumentál Bratislava 4:1, I. ČsSK B 1:3, Zidenice 1:6, ŠK Žilina 2:3, Čechie Hodonín 3:2, Olympia Brno 1:2, Čechie Brno 7:0; medzinárodne Spartá Viedeň 6:3, 0:1.

Vážky trnavského futbalu sa začínali nakláňať na červeno-čiernu stranu. Veď Rapid odohral tohto roku 36 zápasov, z nich 23 vyhral, 5 remizoval a 8 prehral so skóre 135:68.

PO PRVÝ RAZ O TITUL

Dobrá základ z jesene sa prejavil na jar roku 1929, roku, keď Rapid po prvý raz predstihol bratislavského rivala. V I. triede Západoslenskej župy vyhral o skóre pred I. ČsSK, skvele sa držal aj trnavský ŠK, ktorý skončil tretí!

— Ako k tomu prišlo? Na úvod sezóny hral Rapid skutočne výborne, ako svedčia výsledky: Čechie Hodonín 5:1, Simmering Viedeň 4:2, Slávia Bratislava 6:0, DSK Brno 5:4, Bewegung XX Viedeň 9:3, 5:1, Sturm Graz 4:1. A tak sa hralo o prvenstvo v župe s I. ČsSK v Trnave.

Do 65. minúty viedli hostia 1:0... Potom však prišiel skvelý finiš Rapidu, dva góly Jozefa Žigárdyho a bolo rozhodnuté. Trnavčania sa po prvý raz dostali do finálových bojov o titul majstra Slovenska.

Takmer ich o túto šancu však pripravili — takisto Trnavčania.

Dňa 29. júna sa totiž hralo derby Rapid — ŠK. Červeno-čierni siahli na prvenstvo a tak sa ich priaznivci potešili, že súperovi bude chýbať jeho najlepší útočník Urbánek. Bol vojakom, mohol hrať za miestny klub v mieste posádky na hosťovacie povolenie, no dva dni pred zápasom čosi vyvedol a veliteľ ho posadil na štyri dni do basy. Urbánek sa však nevzdal. V deň zápasu sa hneď poobede pustil do mreží, hrýzol ich, reval, plakal, vylámal si niekoľko zubov. Napokon, keď si stráže nevedeli rady, na zárok veliteľa ho prepustili. Eškári po celý čas dúfali v zázrak a pre istotu stále čakali s autom pred kasárňami. Tak sa stalo, že zakrvavený Urbánek sa tesne pred zápasom dostal na ihrisko, v poslednej chvíli sa obliekol, pričom z Rapidu nik ani len netušil, že súper bude kompletný. Netreba veľa slov: Urbánek hral, dal sám štyri góly a Rapid prehral 2:6. Hrdina dňa požiadal vedúceho o jedno pivo a oznámil: „Tak, a teraz musím nazad do basy...“

Napriek tomu teda Rapid súťaž vyhral a mal sa stretnúť spolu s ŠK Žilinou, Sláviou Banská Bystrica a Rusjom Užhorod o majstrovský titul. Zrúb prisúdil Trnavčanom Banskú Bystricu na jej pôde, druhú kvalifikačnú dvojicu vytvoril zvyšujúci pár. Po prehratom polčase 2:3 sa Trnavčania vzhopili a vyhrali 7:4. Góly dali Žigárdy 4, Fried 2 a Weiss.

Všetko vyzeralo dobre, nik nepochyboval, že na domácej pôde si Rapid so Žilinou poradí.

Lenže — bolo to ako pri Waterloo. Tam mal zdravotné ťažkosti Napoleon, tu Jozef Žigárdy, najlepší strelce mužstva. Po celý týždeň pohľoval s horúčkou, v nedeľu na zápas však prišiel a ani len nepripustil, že by nemal hrať. Vedúci sa nechali presvedčiť a tak Rapid vybehol v kompletnej zostave.

V prvej minúte kopala Žilina hádam zo štyridsať metrov priamy kop, loptu si postavil Matlas, o ktorom už bola reč, pre istotu vypálil na bránu a Brüll v domnení, že strela pôjde vedľa, ani po nej nešiel. Spadla do siete meter od neho.

Osemdesiatdvať minút trval tlak Rapidu, hralo sa na jednu bránu, v nej však stál skvelý Závodský a pri ňom „všetci futbaloví svätí“. Žigárdy zahadzoval šancu za šancou, aj také, ktoré bežne premieňal. A tak získala Žilina titul majstra Slovenska na trnavskej pôde...

Sklamanie bolo, samozrejme, veľké. Náplastou neboli ani významné medzinárodné úspechy: Austria Viedeň 3:1, WAC Viedeň 3:3, Sturm Graz 4:1, FAC Viedeň 2:2, Rapid Viedeň 7:3. Športový časopis Sport am Montag napísal vte-

dy, že „kto by chcel v Trnave vyhrať, musí zo seba vydať všetko. Trnava má mužstvo, ktoré na Slovensku nemá súpera.“

Našiel sa však práve v rozhodujúcej chvíli. . . Jednu z najúspešnejších sezón odohral Rapid s týmito hráčmi: Brüll, Obeda — Kurpas, Schiewert, L. Kozma, Braun, Hadraba, Krajčovič, Bunta, Tomeček, Fischl, J. Zigárdy, E. Kozma, Masarovič, Virág, Jánoš, J. Cisár, Weiss.

SK Trnava zasa posielal na ihrisko týchto hráčov: P. Cisár — Závodský, Stecker, Meliška, Ludwig, Lupta, Potisk, Kinzl, Vlček, Benci, Urbánek, Samko, Sedlár, Valášek.

Očividný vzostup výkonnosti Rapidu, účasť v záverečných bojoch o slovenský titul i solídne výsledky so zahraničnými partnermi, ktoré našli odozvu v peštianskej i viedenskej tlači, priniesli napokon to, čo sa malo i nemalo stať — ponuku na zájazd do Francúzska, Portugalska a Španielska.

Kto by odolať?

VESELO I VÁŽNE

Slovo dalo slovo, všetko sa nachystalo a v polovici decembra sa výprava Rapidu, kde bolo trinásť hráčov a traja vedúci, vybrala cez Viedeň a Linz do Zürichu a francúzskeho Cannes. Bola to na tie časy udalosť a tak nezaškodí pohovoriť o tomto turné podrobnejšie; ukáže sa napokon, prečo.

Tak teda — v Zürichu sa prestupovalo. Bolo vyše hodiny času, tak sa hráči rozišli po stanici, kupovali pohľadnice, cigarety, suveníry. Dvaja boli opatrní — čo ak sa ostatným stratíme? A tak sa Odehnal a Mihálik opreli o posledný vozeň súpravy, zhodou okolností poštový, a písali pozdravy domov. Písali ostošesť v domnení, že vlak stojí a Trnavčania s ním. Lenže posledné tri vozne v Zürichu odpojili a výprava už v tom čase zhánala stratených synov. Neostávalo, ako na najbližšej stanici vystúpiť a počkať, kým oneskorení výpravu dobehnú. Znamenalo to síce zdržanie, ale medzi alpskými veľikánmi tie dve hodiny navyše prešli.

Vysokohorskú scenériu vystriedala Riviera — a hráči veru namiesto spánku odvíjovali okolie. Na zápas v Cannes nastupovali neoddychnutí a unavení, takže prehrali 1:3. Nebol to zlý výsledok, za francúzske mužstvo hralo viac chýrnych profesionálov, hralo sa do silného vetra i svojského výkladu pravidiel domáceho rozhodcu.

Z Cannes sa cestovalo do Montpellieru, kde Rapid nastúpil proti miestnemu Sport Olympi-

que. Pred stretnutím išli obe mužstvá s početným publikom na miestny cintorín, kde pred necelým týždňom pochovali jedného z domácich futbalistov a Sport Olympique sa s ním chcel rozlúčiť. Trnavčania položili veniec, a tento čin im razom získal sympatie verejnosti. Možno preto im tleskali diváci aj po zápase, v ktorom viedli Francúzi už 5:1, ale vďaka streleckej dispozícii Zigárdyho a Masaroviča dotiahol Rapid na 5:4. „Keby sa hralo ešte desať minút, tak vyhráme,“ spomínali účastníci zájazdu.

Lenže v Montpellieri sa vážnejšie zranil záložník Bunta a ukázalo sa, že trinásť hráčov na takýto zájazd je predsa len málo.

Z Francúzska odcestoval Rapid do Portugalska so zastávkou v Marseille. Hráči sa poprechádzali v skupinkách po meste, pozreli si chýrny prístav a v určený čas sa opäť zišli. Útočník Fischl sa pochválil zlatými hodinami, ktoré kúpil iba za 80 frankov od istého Čiňana v prístave. Všetci, pravda, obdivovali výhodnú kúpu. K brankárovi Obedovi prišiel malý Japonec a ponúkol mu rovnaké hodinky za 150 frankov. Obeda zo žartu navrhol dvadsať frankov — a Japonec prijal. Onedlho však obaja majitelia zlatého pokladu vedeli, na čom sú. Hodinky akosi strácali lesk a zozeleňali. Aby sa vyhlí uštipácným poznámkam, čistili si ich vraj denne ráno sidlom. . .

V Porte, ďalšej zastávke zájazdu, odohral Rapid tri stretnutia. Prvé so Salgueiros Porto. Bolo slávnostné privítanie, vymieňali sa vlajčky, kytice a prišlo na slávnostné prejavy. Za Trnavčanov mal hovoriť vedúci výpravy Štefan Čavojský. Portugalčinu, pravda, nevedel. Spomenul si však na montpelliérsky cintorín, kde pri kladení vencov mal tiež prehovoriť a keďže spamäti vedel iba otenásť, aj to po maďarsky, odrecitoval ho, ako sa ho kedysi v škole naučil.

Co bolo dobré v Montpellieri, bude aj v Porte, povedal si vedúci a spustil: „Mi atyánk. . .“

V polovici ktosi hovorí po maďarsky: „No, čo sa blázníš s tým otenásom?“

„Nechaj,“ povedal Čavojský, „tomu rozumieš len ty, ostatní nevedia, čo im rozprávam!“

Trénerom Porta bol — Maďar Szabó. Pochoopil, o čo ide a nechal „slávnostný prejav“ dobehnúť do konca.

Aj tu prehral Rapid o gól, dokonca dvakrát — so Salgueiros 2:3 a rovnakým výsledkom s majstrom krajiny FC Porto. A keď sa blížil tretí zápas v najväčšom portugalskom prístave, verili Trnavčania, že konečne zaberú. Súperom bolo vybrané mužstvo mesta, zložené z hráčov FC

a Salgueiros. Na sneh a mráz doma už hráči, zabudli, aklimatizovali sa a dvakrát v stretnutí viedli. Nakoniec vďaka 190-centimetrovému čiernemu Gomezovi v domácej bráne, sa zápas skončil lichotivo 4:4.

A prišlo, čo nemalo prísť — zápas v Bilbau.

KEĎ ČTK UVERÍ. . .

Z Porta je to pekný kúsok aj dnes, tobôž pri vtedajšom stave železníc za Pyrenejami. Vlak dala Trnava prednosť pred loďou a dotrmácala sa do Bilbaa po dvoch dňoch a dvoch nociach vo vagóne — ráno v deň zápasu.

Vedúci sa usilovali dosiahnuť odloženie stretnutia o deň, domáci FC však ani počuť. Chýr z Porta predbehol pomalý vlak, v Bilbau sa vedelo, že Trnava hrala s výberom mesta 4:4 i to, že za portugalské mužstvo hralo šesť reprezentantov. Kto by sa vzdával takej výhody? Navyše — zápas mal veľkú publicitu, až priveľkú, lebo medzi ostatné výsledky trnavského Rapidu zamotali novinári aj úspechy viedenského menovca.

Pred zápasom sa pre istotu spustila prietž mračien. Hralo sa na blate, Trnavčania na to neboli veľmi nachystaní, pískal domáci funkcionár pred fanatickým publikom. A už to išlo: Bilbao, hrajúce ako o život, dalo gól, druhý, tretí, dovedna štyri z postavenia mimo hru, dvakrát vykopli Obedovi loptu z rúk do siete a trinásty gól padol vo chvíli, keď sa zablatený trnavský brankár postavil k žrdi, aby si ho fotografi mohli zvečniť. Najzamestnanejší bol obsluhovač ukazovateľa skóre. . . Ešte nestihol ani vytiahnuť trinástku a padol posledný, štrnásty gól zápasu. Pri poslednom hvizde začali na neďalekom kostolíku vyzvňať. . .

Zablatení hráči smutne meditovali, čo robiť. Najveselejší bol Odehnal, spojka, ktorý hrával za Židenice. Prišiel na nápad poslať domov telegram, že sa zápas pre dažď nehral. Vraj, keď bol so Židenicami vo Švédsku a jeho mužstvo prehralo dvojciferné, tiež poslali do Brna správu, že sa nehral. Všetci svätosväte sľúbili, že o Bilbau v živote ani slovo nepovedia a do Trnavy išiel telegram „Prší, nehrame“.

Ktovie odkiaľ sa však tlačová kancelária dostala k výsledku 7:4 pre Bilbao. Rozhlas priniesol tento výsledok a mimoriadne pochválil Rapid, že dokázal streliť Bilbau štyri góly, čo sa dovtedy žiadnemu európskemu mužstvu nepodarilo. Slovenská tlač však priniesla správu, že sa nehralo, ČTK sa informovala, ako to vlastne

bolo, no to už Ministerstvo zahraničia upozornilo futbalovú asociáciu na výsledok 14:0 a pohroma bola tu. Rapidu zakázali na dva roky štart v zahraničí a vedúcim vykonávať funkcionársku činnosť.

Samozrejme, nechýbala kritika, že Rapid nie je natoľko vyspelý, aby reprezentoval čs. futbal v zahraničí. Väčšina športovej tlače však objektívne poukázala, že výsledky na zájazde boli výborné a len momentálna indispozícia zapríčinila štrnásťgólovú katastrofu.

Napokon, Rapid hneď na ďalší rok dokázal, že má ozaj výborné mužstvo.

V úsilí odčiniť pred vlastným publikom „španielsky výbuch“ začal Rapid sezónu 1930 impozantne. Nikoho nešetril, či išlo o SK Hlohovec, Hodonín alebo Sláviu Bratislava. Po piatich zápasoch na domácom ihrisku mal závatné skóre 56:2. V boji o majstrovské body to však už tak nešlo: miestne derby vyhrala tentoraz „eška“ 3:2, na Tulipáne uhral neskorší víťaz I. triedy I. ČsSK Bratislava bod po remíze 2:2, odvetu v Petržalke vyhral a v konečnej tabuľke bol Rapid dva body za víťazom z Bratislavy a dva pred trnavským ŠK. V súťaži hrali tohto roku ešte AC Nitra a Š Topoľčany.

Zostava Rapidu z roku 1930: Brüll, Obeda — Kurpas, Schiewert, Mihálik, Tomeček, J. Cisár, Hadraba, Krajčovič, Jánoš, Bunta, L. Kozma, J. Zigárdy, Masarovič, Fried, Braun.

Vrcholom sezóny bol 15. august. Do Trnavy prišla viedenská Austria, ovenčená vavrínmi z úspešného poľského zájazdu a v najsilnejšom zložení, teda aj s oporamí z chýrneho rakúskeho Wunderteamu. Pre zaujímavosť jej zloženie: Mikl — Graf, Regnart — Wsolek, Mock, Gall — Holzer, Nausch, Sindelar, Rudner, Viertl. Ani päť reprezentantov nezabránilo výborne hrajúcemu Rapidu vytiahnuť sa pred vypredaným hľadiskom: Trnavčania vyhrali 4:2 dvoma gólmi Masaroviča, jedným Tomečka a Brauna. Za Austriiu dal gól Sindelar, ktorého inak skvele strážil Hadraba, druhý pridal Viertl.

TROCHA HISTÓRIE

Ďalšia sezóna nepriniesla vo vývoji Západoslovenskej župy nič nové: ročník 1930/31 sa stal opäť korisťou I. ČsSK Bratislava, Rapid zostal o bod, SK Trnava o tri. O víťazovi teda rozhodol jediný bod, Rapidu ho už tradične zobraľ miestny konkurent SK a Bratislavčania prehrali v jednom zápase z ôsmich znova tradične — s Rapidom. V poli porazených ostali

Víťaz pohára z roku 1933 — Rapid Trnava.
Zľava: Masarovič, Jozef Žigárdy, Wies, Tomeček, Meliška, Hadraba, Braun, tajomník Čavovský. Kľúčiaci zľava: Holender, Lengyel, Ryšavý, Obeda, Vojtech, Kozma.

AC Nitra a SK Šaštín, a prvý I. ČsŠK postupoval — ako pravidelne — do bojov o titul majstra Slovenska. To bol zároveň (až do vytvorenia Slovensko-podkarpatskej divízie) prakticky vrchol slovenského futbalu. Veľké zmeny v kád-roch oboch trnavských účastníkov župných majstrovstiev nenastali: čítame stále tradičné mená Obeda, Braun, Bunta, Kurpas, Hadraba, Tomeček, Meister v Rapide, Cisár, Stecker, P. Závodský, Potisk, Mayer, V. Závodský a ďalší v ŠK.

Len ročník 1931/32 priniesol zmenu pomeru trnavských síl od postupu Rapidu do I. A triedy Západoslovenskej župy. Pri neúčasti I. ČsŠK Bratislava vyhral súťaž trnavský ŠK o tri body pred Rapidom a Topoľčanmi a s bratislavským mužstvom hral p tom o víťaza Západoslovenskej župy; po remíze 0:0 v Trnave vyhrali Bratislavčania doma 3:0 a tak si stále držali obdivuhodný primát. Župné víťazstvá posúvali I. ČsŠK do bojov o majstra Slovenska (zúčastnili sa víťazi ďalších žúp) a s výnimkou roku 1928, keď prehrali so Žilinou, 1929, keď bojoval o titul (ako sme spomínali) so Žilinou Rapid Trnava a do tretice, aj keď predbiehame, v roku 1933, keď si titul vybojovali „lietajúci učitelia“ Rusj Užhorod, bol slovenský titul prakticky trvale v bratislavskej moci.

Treba dodať, že sa hrali aj tzv. asocičné majstrovstvá Slovenska, kde hral majster Slovenska s víťazom MLSz. Boli to zápasy tuhé, najskôr sa hrávalo jednokolovo, od roku 1929 dvojkolovo. Tu Bratislavčania vyhrali päťkrát, dvakrát

patrila trofej Žiline, dvakrát Rusju Užhorod, raz KAC Košice a maďarský zväz sa presadil len v roku 1931, keď vyhral Ligeti Bratislava a v roku 1937, keď titul patrilo FTC Filakovo. Táto súťaž zanikla v roku 1938, o titul majstra Slovenska potom hrávali víťazi dvoch skupín slovensko-podkarpatskej divízie. Titul tu mal predovšetkým praktický význam: víťaz postupoval do kvalifikačného turnaja o postup do celoštátnej ligy. V ňom, aj keď znova trochu predbiehame, vyhral roku 1935 I. ČsŠK Bratislava a o rok bol druhý Rusj Užhorod; tieto dve mužstvá ako jediné z vtedajšieho slovenského územia hrali teda medzi čs. elitou. Pravda, „lietajúci učitelia“ sa v súťaži ani neohriali, kým I. ČsŠK, dnes Slovan, z nej odvtedy na športovom poli nezostúpil.

Podme však nazad do Trnavy.

MAĎARSKÉ ORIESKY

Rapidu sa teda nedarilo v I. A triede a nedarilo sa mu ani medzinárodne, ak berieme do úvahy zápasy s maďarskými celkami.

8. septembra hral v Trnave Ferencváros, ktorý nadviazal na dovtedajšie výsledky peštianskych klubov v Trnave: postupne tu vyhral i Vasas 2:1, Budai IF 3:2, Kispest 3:2, Nemzeti 4:1, Hungária 7:2. A aj kompletný „Fradí“ nesklamal, pred vypredaným hľadiskom zvíťazil 4:0.

Do tohto roku spadá aj svojím spôsobom výnimočná udalosť: jedinú vylúčenie dlhoročného

hráča, kapitána a neskôr i trénera Rapidu, Štefana Hadrabu. Hralo sa priateľsky s Moravskou Sláviou Brno, Hadraba hral 250. zápas, dostal kyticu a keď potom v zápase po jednom odpískanom faule komentoval výrok slovami: „To ste pískali opačne, pán rozhodca,“ išiel von.

Za čo sa dakedy vylučovalo. . .

V roku 1932 prišiel na ihrisko Rapidu viedenský Wacker, ligový klub s dvoma stabilnými hráčmi Wunderteamu Walzhofferom a Cizekom — a prehral 2:5. Potvrdzovalo to len, že na Viedencanov vedel Rapid vždy zahrať a táto tradícia trvá prakticky dodnes.

V auguste 1932 sa zúčastnil Rapid na turnaji jubiliujúceho bratislavského Vasu. Najskôr vyhral nad Makkabeou Bratislava 4:3 a vo finále sa stretol s tradičným rivalom — bratislavským I. ČsŠK. Hralo sa 120 minút, po normálnom čase bolo 1:1, v predĺžení dali góly bratislavský Daučík a trnavský Žigárdy a napokon rozhodol — žreb. V prospech Rapidu.

Na bratislavský I. ČsŠK však mali Trnavčania čoskoro ťažké srdce. Prestúpil sem totiž najefektívnejší hráč útoku Rapidu, František Masarovič. Okolo prestupu bolo reči až-až, nakoniec však ľavý krídelník do Bratislavy prešiel len po II. svetovej vojne si zahrál v Baťovanoch ligu!

V ročníku 1932/33 síce Rapid predbehol ŠK v konečnej tabuľke I. A triedy Západoslovenskej župy, no prvenstvo patrilo znova bratislavskej „eške“, pričom trnavský tandem predbehli aj AC Nitra a nečakane ŠK Piešťany. Rapid reprezentovali v tejto sezóne najviac Obeda — Weiss, Hadraba, Braun, Holender, Lengyel, Ryšavý, V. Kozma, Tomeček, Meliška, J. Žigárdy, Masarovič. O rok, teda v sezóne 1933/34 sa nič nezmenilo: opäť Rapid vyhral v „trnavských pretekoch“, keď skončil druhý za bratislavským I. ČsŠK a trnavský ŠK bol až šiesty. V jeho zostave čítame o. i.: Lukovič, Paldan, Štrbík, Ondriš, Jankovič, Sidlík, P. Závodský, Hudec, Lutzbauer, Tomašovič.

NOVÁ SŮTAŽ — BEZ TRNAVY

Sezóna 1934/35 znamenala prvé kroky slovensko-podkarpatskej divízie. Hral tu, v západnej skupine, prirodzene, I. ČsŠK Bratislava, mužstvo, ktoré stálo v ceste Trnavčanom v boji o prvenstvo už neraz. A bez Bratislavčanov to vyšlo: Rapid vyhral I. triedu Západoslovenskej župy pred Topoľčanmi (SK Trnava skončil štvrtý) a postúpil teda do kvalifikácie o postup do najvyššej slovenskej súťaže. Víťazmi ďalších žúp

boli SK Žilina a EŠE Nové Zámky: po výsledkoch so Žilinou 2:5 a 4:0 hral Rapid s Novými Zámkami 2:4 a 1:1 — čo nestačilo, postupovali dvaja a Trnavčania skončili tretí. Proti zápasom s Novými Zámkami poдал Rapid protest, za hostí hral totiž budapeštiansky futbalista Holzer, no najskôr protest zamietli a Rapid musel ešte čakať na svoj prienik medzi najlepších na Slovensku. Že to boli najlepší, netreba pochybovať, v slovensko-podkarpatskej divízii štartovali aj vynikajúce celky z Bratislavy, Komárna, Filakova, Košíc.

Rapid hral v tomto roku v zložení: Obeda — Tomeček, Fischl, Mayer, Meliška, Braun, Friedl, Hadraba, J. Žigárdy, E. Kozma, Ryšavý.

Na ďalší pokus to však už vyšlo, i keď nie podľa umiestnenia: v ročníku 1935/36 vyhrali I. triedu Západoslovenskej župy Topoľčany pred Nitrou, Rapid bol až tretí, no vyhovelo sa protestu spred roka. Bolo to salamúnske riešenie: Trnavčanov do divízie zaradili, Nové Zámky v nej ponechali a tak hralo — jedenásť účastníkov. Treba poznamenať, že niektoré kluby s týmto rozhodnutím nesúhlasili, najmä SK Žilina.

Lenže vo svojom prvom divíznom ročníku skončil Rapid siedmy, nie teda sice oslivo, ale stále lepšie ako mu predpovedali, v Žiline vyhral 3:0 a bolo po rečiach o pochybných výkonnosti.

ŠK ostal v I. triede župy a skončil v nej až siedmy z desiatich účastníkov, a jeho výkonnosť postupne ešte viac klesala. Hrali zaň už nové mená, s ktorými sme sa zatiaľ nestretli: Schödl, Šťastný, Jurkovič, Kaiser, Rozkydal, Kapusta.

MENÁ, KTORÉ NEOSTALI MENAMI

V Rapide prichádzalo pod vedením maďarského trénera Gyulu Straussa k radikálnemu omladeniu. V zostavách z prvého divízneho ročníka čítame už mená Bolček a Malatinský. Prešli do A mužstva z dorastu a ako sa neskôr ukázalo, vyplatilo sa. V druhom ročníku západnej skupiny divízie sa Rapid zlepšil, skončil šiesty s aktívnym skóre a blýskalo sa na časy. Prečítajme si, kto vtedy obliekal červeno-čiernu farbu: Obeda, Šarmir — Rychtárik, Tomašovič, Braun, F. Kristofik, Meliška, Lutzbauer, Fischl, Poláš, Kaiser, Vrabc, Bolček, Malatinský, J. Žigárdy, Tomeček, Doležal, Bouška. Prakticky teda prišlo k výmene generácií a ročník 1937—38 bol veľmi sľubný; vojnové chmáry sa však pomaly začali sťahovať nad Európou a postihnutým mal byť aj futbal.

Úspešné oslavy

Rok 1938 bol v Trnave rokom osláv: oslavovala 700. výročie povýšenia na slobodné kráľovské mesto a futbalisti Rapidu usporiadali 10. a 11. septembra turnaj za účasti popredných divízyon celkov: FTC Filakovo (víťaz 1937/38), TTS Trenčín (druhý v tomto ročníku) a ZTK Zvolen (deviaty). Ako sa patrí, pohár ostal doma: najskôr vyhral Rapid nad Filakovom 3:0 a na druhý deň aj nad Trenčínom 2:0.

Udalosti v Mníchove vyvolali onedlho udalosti aj u nás. Rozdelenie republiky, anektovanie rozsiahlych území prinieslo aj zmenu futbalovej štruktúry. Najskôr sa ako akási výplň hrala pohárová súťaž o Pohár náčelníka novozvzniknutého SFS (Slovenského futbalového sväzu) jednokolovo, v ktorej Rapid obsadil štvrté miesto za Považskou Bystricou, SK Bratislava (nedohrala sa totiž ani I. liga a Bratislava sa „vrátila“ na Slovensko) a za Žilinou a tým sa položil základ tzv. slovenskej ligy. Tu, pravda, už nehrali mužstvá z Filakova, Nových Zámkov, Lučenca, Komárna. Košice a tak proti bývalej divízii kvalita klesla.

Spomeňme si ešte poslednú zostavu Rapidu z jari 1939, lebo čoskoro potom prišlo k zlúčeniu so SK pod nový názov TSS (či skôr staronový) a klub ako taký prestal existovať: Šarmír — Tomeček, Braun, Meliška, Bolček, Doležal, Poláš, Malatinský, J. Žigárdy, Rychtárik, F. Krištofik, J. Krištofik, Kapusta.

Rapid nemohol ostať Rapidom, bol totiž nositeľom pokrokových robotníckych tradícií a to sa vedúcim činiteľom v roku 1939 — veď vieme, kto bol vtedy pri moci — nevelmi videlo. Trnavský futbal sa teda spojil po mnohých rokoch znova pod jednu strechu, aby takým ostal vlastne dodnes.

AKO V SLOVENSKEJ LIGE

Striedavo, — tak možno charakterizovať vystúpenie TSS Trnava v piatich odohratých ročníkoch najvyššej slovenskej súťaže. Po celý čas (a ešte dlhé roky po vojne) bola pre Trnavu

typická nevyváženosť výkonov. Na úvod, v ročníku 1939/40, to bolo ešte štvrté miesto za rovnakými súpermi ako v Pohári náčelníka SFS, len SK Bratislava obsadil prvé miesto pred Považskou Bystricou a Žilinou. Jednu z troch prehíer pripravili Bratislavčanom však práve TSS. SK prišiel v najsilnejšej zostave: Krischke — Štastný, Chodák — Porubský, Radó, Kováč — Pírchman, Arpáš, Bíró, Luknár, Podhradský a zápas mal byť len otázkou skóre, akým SK vyhrá. Desiat minút pred koncom viedli ešte hostia 1:0, no najskôr Bolček prešiel po krídle z pol ihriska a dve minúty pred záverom Kaiser dal z Bolčekovej prihrávky gól, znamenajúci oba body.

Káder TSS sa prechodom viacerých výborných hráčov z SK Trnava obohatil: Šarmír, Lukovič — Tomeček, Braun, Meliška, Štastný, Jurkovič, Bolček, Malatinský, Masarovič, Kaiser, Rozkydal, J. Žigárdy, Cisár, Doležal, Poláš, F. Krištofik, Rychtárik, Kapusta. Trénerom mužstva bol J. Horký.

O rok to bolo už len sieste miesto, keď ligu znova vyhral bratislavský SK pred lepším kolektívom Vrútok. TSS mal opäť pasívne skóre a boli náznaky, že v mužstve nie je všetko v poriadku. SK Bratislava a Vrútky, osvedčený tandem na vrchole tabuľky ostal aj v ďalšej sezóne, keď Trnava klesla dokonca až na siedme miesto (najhoršie umiestnenie vôbec) a s futbalom bolo treba čosi robiť.

Funkciu trénera do nasledujúcej sezóny prevzal dlhoročný hráč Rapidu Štefan Hadraba. Odchovanci a hráči z blízkeho okolia sa dávali akosi lepšie dohromady, nakoniec z toho bolo piate miesto, teda určité zlepšenie, i keď bodový zisk bol rovnaký. A rovnaká bola aj náladovosť mužstva. Veď dokázalo doma vyhrať nad Spišskou Novou Vsou 5:1, aby o týždeň na tej istej trávě podľahlo slabučkému ASO Bratislava 4:5. Čítajme zostavu: Lukovič, Šarmír — Rychtárik, Stankovič, Cisár, J. Hagara, Bolček, Malatinský, Loskot, Ormándy, Lenghardt, Hroznár, Ulehla.

Ligu vyhral v tomto ročníku OAP Bratislava, nováčik, ktorý však nováčikom vlastne nebol. Hrali v ňom skúsení futbalisti, medzi nimi aj Jozef Marko, ktorý o čosi neskôr prišiel do Trnavy a patril k najväčším postavám jej ligovej histórie.

Najlepšie umiestnenie získal TSS teda v poslednom dohratom ročníku súťaže. Znova vyhral SK Bratislava pred vojakmi z OAP a Trnavčanmi; nezaškodí zopakovať zostavy zo zápasu TSS — OAP (2:3): Lukovič — Rychtárik, Stankovič

Bratislavskí fanúškovia prišli do Trnavy s transparentom: „Brány pekelné nás nepremôžu“. V najbližšom derby najčastejších slovenských súperov odpovedali priaznivci Trnavy ako sami vidíte.

— Cisár, J. Hagara, J. Tibenský — Bolček, Malatinský, Ulehla, Ormándy, Lenghardt. OAP: Reimann — Venglár, Riedl — Bielek, Nagy, Lasič — Beleš, Marko, Baláži, Petrásek, Vysocký. Okrem nich hrali v tomto najúspešnejšom ročníku za TSS Šarmír — Brezovský, Loskot, Kessler, Hroznár.

Teda aj nové mená, a k nim sa viaže úsmevná spomienka:

Išlo sa hrať (5. septembra 1943) do Považskej Bystrice. Vtedajší tajomník Ferko Mihók presadil, že na jeho zodpovednosť cestovali na zápas noví, mladší hráči. Každý si umyl ruky a čakal debakel. Lenže — Trnava vyhrala 7:1, i keď vedúci mužstva zutekal zo štadióna pri prvom hvizde a zápas prechodil na ceste medzi Považskou Bystricou a najbližšou dedinou. Po ňom prišiel k svojim a nečakavo sa pýtal, ako sa to skončilo. Keď sa dozvedel výsledok, neveril, myslieť si, že si z neho robia dobrý deň. Lenže vtedy dal päť gólov Malatinský, po jednom Bolček a Loskot...

Ďalšia sezóna sa už potom nedohrala. Futbalisti stihli v ročníku 1944/45 len dve kolá, potom vypuklo Slovenské národné povstanie a neskôr prakticky po celom slovenskom území boje o našu slobodu. Inter arma silent musae, nielen múzy však mlčali v osudových chvíľach celej Európy, zbavujúcej sa fašistického jarma. Aj lopta musela čakať na svoju slobodnú jar.

PRVÝ RAZ V „SKUTOČNEJ“ LIGE

Radosť zo slobody, zo skončenia niekoľkoročného riňčania zbraní sa preniesla aj na športo-

viská. Ako inak si možno vysvetlíť, že v Prahe museli prvé stretnutie českých a slovenských futbalistov premiestniť na Strahov, lebo toľko fanúšikov by sa inde nepomestilo, odvetva v Bratislave zažila to isté. Hralo sa často, s ohromnou chuťou a radosťou za futbalu, no bolo treba uvažovať nad pravidelnými súťažami. Tá najvyššia, liga, sa nemohla začať vo forme, v akej v roku 1938 skončila. Len SK Bratislava, jej bývalý účastník, mal zo Slovenska „nárok“ byť medzi elitou, to však bolo málo. A tak sa rozhodlo, že sa bude hrať v dvoch skupinách po desiatich mužstvách a v každej budú traja zástupcovia Slovenska. Popri SK Bratislava museli ostatní účastníci bývalej slovenskej ligy, hrať kvalifikáciu. Aj TSS Trnava. Nakoniec z nej spolu s AC Považská Bystrica, SK Žilina, Jednotou Košice a SK Bafovanmi postúpil.

Prvé stretnutie súťaže najlepších čs. oddielov, v ktorej trnavský futbal len čakal na svoje veľké úspechy, videl štadión TSS (na mieste, kde je dnes štadión Spartaka) 16. septembra 1945. Trnava hrala s Pardubicami a remizovala 1:1, akoby signál, že sa v skupine, odkiaľ zostupovali z desiatich až štyria, fažko udrží. Veď potom prišla pražská Slávia s Bicanom, Kopecským, Hemelem... ktorá v Trnave vyhrala 9:0 (kto si za stavu 7:0 pozeral hore a videl krídlik deviatich divých kačíc a jedného vrabca; napokon deväť gólov padlo a desiaty neplatil pre ofsajd) a vrchol všetkého prišiel na Kladno, kde Trnava po vedení 2:0 v 7. minúte prehrala napokon 2:12, keď ďalšie dva góly TSS rozhodca v 10. a 19. minúte neuznal Bolčekovi a Rygr začal svoje hody: dal v tomto zápase sedem gólov...

Ani jar prvého prvotligového ročníka nebola slávna. Na vlastnom ihrisku dokázal TSS získať len dva body, aj to v poslednom zápase, keď už bolo jasné, že sa s ligou lúči.

Bola to však, ako sa ukázalo onedlho, dobrá škola. Pre hráčov, funkcionárov, divákov.

Prvý ročník I. ligy odohrali títo hráči: Šarmír, Lukovič — Stankovič, Rychtárik, Marko, Císár, Bošanský, Benedikovič, Bouška, Ulehla, J. Tibenský, Šipka, J. Hagara, Papp, Bolček, Babušek, Malatinský, Pastucha, Valentovič.

Viaceri z nich po vypadnutí z ligy odišli, prišli ale posily: Štajer do brány, Križan s Podhorcom do obrany, K. Tibenský a Zelinka do útoku, neskôr i Pšenko. V divízií, kam Trnava zostúpila, sa dlho neohriala; vyhrala ju so sedembodovým náskokom pred Malackami a po víťazstve 4:1 na pôde tohto súpera nebolo o konečnom úspechu a teda o postupujúcom, pochyb. Zaslúžili sa o to hráči: Štajer — Križan, Marko, Podhorec, Pastucha, Stankovič, Benedikovič, Papp, J. Tibenský, K. Tibenský, Malatinský, Zelinka, Ulehla, Sotttert.

OPĀT NAZAD

Ročník 1947—48 znamenal pre Trnavu prvý výraznejší úspech. Piate miesto v konečnej tabuľke bolo už dielom hráčskych i funkcionárskych skúseností, a aj diváci si prišli na svoje. Veď Slávia po svojom premiérovom víťazstve v Trnave 9:0 tenoraz odišla len s bodom, keď mohla aj prehrať, ale rozhodca Vlček (na toho mala Trnava akási smolu aj neskôr) domácim veľmi nežičil. Niekoľko už obvyklých náladových výsledkov, predovšetkým domáca strata so Žilinou a séria prehier vonku trochu pribrzdiť sľubný rozlet TSS, ale potom to išlo opäť lepšie, až jeseň 1947 vrcholila víťazstvom nad Spartou pri jej prvom štarte v Trnave o body (1:0 (gól dal Pastucha). Na jar potom Trnava zopakovala svoje domáce úspechy s Bohemiansom i Spartou aj v Prahe, kde si skutočne získala úctu (na Letnej 3:1, vo Vršoviciach 3:2) i popularitu. To sa jeden zo skalných fanúšikov, ktorého ešte dnes vídaj i počuť z tribúny pri každom zápase, stavil, že ak Trnava nad Spartou vyhrá, obíde po rukách sochu sv. Václava. Stalo sa jedno i druhé: Trnava vyhrala a milý fanúšik, samozrejme, k veľkému obveseleniu pražských chodcov splnil sľub, keď mu Stankovič držal nohy. „Stálo to za to víťazstvo“, vyhlásil po atrakcii.

Kto sa teda postaral o veľmi solídne umiestnenie, na dlhý čas jedno z najlepších v trnav-

skej ligovej histórii: Štajer — Križan, Marko, Podhorec, Zelinka, Kohúcič, Stankovič, Benedikovič, Papp, K. Tibenský, Malatinský, Jakubčík, Ulehla, Sotttert, R. Galbička, Pastucha.

Další ročník ligy bol svojsky. Hralo sa len jednokolovo, aby sa mohlo prejsť na systém jeseň-jar, nevyhlasoval sa majster, bolo štrnásť účastníkov (po prvý raz sa medzi ligistami objavili pražskí vojáci, ešte pod menom ATK, ktorí sa stali neskôr ozdobou čs. futbalu), nik nezostupoval. Z trinástich kôl vyšla Trnava vcelku solídne, na šiestom mieste, chýbal však náboj: nebolo o čo hrať. Hádám najpodstatnejšou zmenou bola zmena názvu: futbalisti sa všade pričleňovali k podnikom, takže od nového ročníka hrala Trnava po krátkom účinkovaní ako NV už pod názvom Kovo. Dres obliekali: Štajer, Stacho — Križan, Marko, Pšenko, Zelinka, J. Hagara, K. Tibenský, Klein, R. Galbička, Malatinský, Jakubčík.

POKLES V TABUĽKE

Štvrtý ročník v najvyššej súťaži, ktorá sa teraz volala v organizačnej hystérii Celostátné majstrovstvá I, vyniesol Kovosmaltu len deviate miesto. Už bez Stankoviča, Pastuchu, Pappa, ktorí odišli, bez Podhorca a Karola Tibenského, ktorí narukovali — boli výsledky ako aprílové počasie. Pravda, víťazstvo 4:1 v Bratislave, na pôde majstra republiky (NV Bratislava ho získal v tejto sezóne po prvý raz) potešilo priaznivcov. Bolo to prvé víťazstvo Kovosmaltu a prvá prehra Bratislavčanov ... Hrozbu zosťupu, ktorý ale predsa len o rok prišiel, sa podarilo zahnať víťazstvom v Prahe nad Sláviou 2:1.

Trnavský dres v tomto ročníku obliekali: Štajer, Stacho — Klein, Marko, Pšenko, Zelinka, K. Tibenský, Benedikovič, J. Hagara, Vokoun, Kohúcič, Bolček, Jakubčík, Malatinský, Molnár, Mezölaky, Ištvanovič, R. Galbička, Mečiar.

Nedobré pomery v mužstve vyvrcholili v roku 1950. Malatinský, o ktorého sa NV Bratislava usiloval už dlhšie, predsa len odišiel, i keď mal dlhšiu prestávku a na výsledkoch to bolo vidieť, onedlho ho nasledoval Benedikovič. Séria prehier doma i vonku napokon rozhodla, lebo aj keď prišiel výborný finiš a päť neprehratých posledných kôl, chýbal Trnave predsa len jediný bod. Z ligy by bola zostupovala Žilina...

Neurovnané pomery signalizuje aj vysoká fluktuácia v mužstve; v tomto ročníku nastúpili Stacho, Štajer, Križan, Marko, Slanina, Jurča,

K. Tibenský, Benedikovič, Vokoun, Bolček, Sturdík, Malatinský, Jakubčík, Kohúcič, Ištvanovič, Lančarič, Mezölaky, Kalivoda, Polák, Mužik. A prakticky v každom zápase inak...

ZNOVA O POSTUP

Súťaž, kam Kovo Trnava zostúpil, boli krajské majstrovstvá... Hrali sa prakticky bez postupového cieľa, lebo do najvyššej súťaže tenoraz prichádzali štyria finalisti Československého pohára, dvaja z Čiech, jeden z Moravy a jeden zo Slovenska. V pohári ale bolo treba vyhrať hádam desať zápasov, kým sa mužstvo dostalo tak ďaleko, teda úloha nemalá.

Najskôr bolo, samozrejme, treba odohrať krajské majstrovstvá... Hrali sa prakticky bez postupového cieľa, lebo do najvyššej súťaže tenoraz prichádzali štyria finalisti Československého pohára, dvaja z Čiech, jeden z Moravy a jeden zo Slovenska. V pohári ale bolo treba vyhrať hádam desať zápasov, kým sa mužstvo dostalo tak ďaleko, teda úloha nemalá.

Najskôr bolo, samozrejme, treba odohrať krajské majstrovstvá... Hrali sa prakticky bez postupového cieľa, lebo do najvyššej súťaže tenoraz prichádzali štyria finalisti Československého pohára, dvaja z Čiech, jeden z Moravy a jeden zo Slovenska. V pohári ale bolo treba vyhrať hádam desať zápasov, kým sa mužstvo dostalo tak ďaleko, teda úloha nemalá.

Najskôr bolo, samozrejme, treba odohrať krajské majstrovstvá... Hrali sa prakticky bez postupového cieľa, lebo do najvyššej súťaže tenoraz prichádzali štyria finalisti Československého pohára, dvaja z Čiech, jeden z Moravy a jeden zo Slovenska. V pohári ale bolo treba vyhrať hádam desať zápasov, kým sa mužstvo dostalo tak ďaleko, teda úloha nemalá.

Najskôr bolo, samozrejme, treba odohrať krajské majstrovstvá... Hrali sa prakticky bez postupového cieľa, lebo do najvyššej súťaže tenoraz prichádzali štyria finalisti Československého pohára, dvaja z Čiech, jeden z Moravy a jeden zo Slovenska. V pohári ale bolo treba vyhrať hádam desať zápasov, kým sa mužstvo dostalo tak ďaleko, teda úloha nemalá.

TRETÍ ROZBEH, TRETÍ PĀD

Ročník 1952 sa volal pre zmenu — majstrovstvá republiky. Po hatricku bratislavského NV sa dostala tenoraz na výsledie, i keď tesne pred trojnásobného víťaza, opäť pražská Sparta, za touto dvojicou bola dosť veľká priepasť, a nasledovali Teplice, Kladno — a Trnava. Mladá krv v trnavskom drese sa začala presadzovať, už zrelými hráčmi boli popri Stachovi Jakubčík, Sturdík, Kalivoda, Ištvanovič, Lančarič a je zaujímavé, že okrem Sparty Kovosmalt nepre-

hral s nikým, čo skončil v tabuľke pred ním. Náladovosť teda trvala aj naďalej. Škoda, umiestnenie mohlo byť ešte lepšie. Na rozlúčku.

Reorganizačná horúčka totiž dostúpila vrehol. Futbal sa delil podľa sektorov, z každého mohol hrať v lige len jeden a keďže Trnava patrila do strojárstva, rovnako ako majster Sparta, musela z ligy odísť (obsadila 5. miesto). Rovnaký osud stihol tretie Teplice, deviate Vitkovice a do ligy prišli namiesto nich nevykonné kolektívy, ktoré sa v nej len ohriali: vysokoškolská Slávia Bratislava alebo v tom čase ešte slabo hrajúca Lokomotiva Košice. Po Trnave v tom čase koľoval vtíp, že budúca reorganizácia bude podľa abecedy, no tento administratívny zásah mal pre trnavský futbal veľké následky.

V tomto podľa tabuľky veľmi solídnom ligovom ročníku hrali v trnavských dresoch Stacho, Križan, Pšenko, Slanina, Klein, Marko, Kohúcič, Jakubčík, Sturdík, Kalivoda, Ištvanovič, K. Tibenský, Lančarič, Zelinka.

Kovosmalt, neskôr už Spartak Trnava sa teda ocitol v Celostátnej súťaži — v skupine B. Nehral nijako slávne, nespravodlivý zostup z ligy zanechal na hráčoch stopy a vlastne nezasiahol do boja o postup. Skončil napokon štvrtý z dvanástich účastníkov, keď do najvyššej súťaže postupovala Žilina. V tomto ročníku prišlo k dosť značným zmenám v zostave: Bobok, Simončíč — Križan, Marko, Pšenko, Slanina, Klein, Kohúcič, Ištvanovič, Sturdík, K. Tibenský, Malatinský, Kalivoda, Zelinka, Kovalčín, Kmetý.

Ani štvrté miesto ešte nezabezpečovalo automatickú účasť v ďalšom ročníku CS B. Trnava musela hrať vyzývacie zápasy s Merinou Trenčín (1:2, 3:0) a z ligy zostupujúcou Sláviou Bratislava (3:1, 2:1). Hlavne posledné dva výsledky ukazujú, že trnavský futbal neuvážanou reorganizáciou — stratil najmenej dva roky ligovej existencie.

Všetok však prebolelo. Rok 1954 našiel Spartak Trnava v Celostátnej súťaži B a i keď súboj s Rudou hvězdou Brno a Spartakom Topoľčany nebol ľahký, napokon bola Trnava opäť najvyššie. V roku, keď na majstrovstvách sveta vo Švajčiarsku nastúpili traja Trnavčania, ale z iných dresov (Stacho z Tankistu Praha, Malatinský z Handlovej, Benedikovič zo Slovana Bratislava), rozhodli o opätovnom — už štvrtom návrate medzi ligovú elitu títo ich spoluhráči: Simončíč — Matuška, Pšenko, Križan, Sadloň, Klein, Ištvanovič, K. Tibenský, Slanina, Lančarič, Kalivoda, Kovalčín, Tomeček, Demovič, Zaťko, Sturdík. Najviac sa potrápili s br-

nenskou Rudou hvézdou: vonku vyhrali 2:0, ale doma hrali horko-ťažko 2:2. Napokon sa všetko dobre skončilo a Spartak sa dostal opäť medzi najlepších, tentoraz na dovtedy najdlhšie obdobie. Viac ako štyri sezóny sa mu za sebou totiž nepodarilo nikdy odhrať...

TRI ROKY OBÁV

Majstrovstvá republiky, ako sa volala tentoraz najvyššia súťaž (o rok, v sezóne 1956, však znova I. liga), zastihli v roku 1955 Trnavu s mnohými zmenami. Možno aj preto to nebola veľmi vydarená sezóna Spartaka. Taká prehra s Libercem doma (1:2), len-ten že nepodfala ligový konár pod pomerne často sa meniacim mužstvom. Veď za tento rok oblieklo trnavský dres ozaj nemálo futbalistov: Stacho, Zachar — Križan, Pšenko, Slanina, Klein, Slezák, K. Tibenský, Benedikovič, Demovič, Jakubčík, Greššo, Začko, Heimberger, Lančarič, Matuška, Drahovský, M. Galbička, Kňazik, Šturdík, Mihálek. Tréneri Novotný a Fekete mali veľa čo robiť, ale napokon sa jeden z najťažších rokov trnavskej histórie skončil dobre.

Ten ďalší priniesol znova obavy. Až v poslednom stretnutí sa Trnava definitívne zachránila — v Ostrave remizou 1:1. Mala ale pritom káder, ktorý mohol (a mal) skončiť oveľa lepšie. Veď sa vrátil Malatinský, i keď onedlho zanechal aktívnu činnosť, prišli Trenčania Kopanický a Fako, z minulej sezóny ostalo takmer všet-

ko. Lenže vzťahy medzi telovýchovnými funkcionármi a závodom neboli dobré, napokon sa v lete Spartak odštiepil od Kovosmaltu, aby sa po rokoch opäť k nemu vrátil. Jesenné víťazstvo nad Slovanom na jeho pôde (2:1, góly Jakubčík a Šturdík) možno pomohlo definitívne k záchrane, lebo zabezpečilo potrebné dva body. Takto zostúpila so Spartakom Košice Zilina.

V roku 1956 hrali za Trnavu pod vedením trénera Feketeho Stacho, Medovič — Klein, Deglovič, Pšenko, Slanina, K. Tibenský, Jarábek, Slezák, Šturdík, Kopanický, Jakubčík, Malatinský, Svec, Fako, Ištvanovič, Začko, Kalivoda, Demovič, Lančarič.

Čítali ste dobre: Jarábek a Svec. Prvé dve mená z neskôr „veľkej Trnavy“...

Prišlo sa akosi na to, že je predsa len lepšie hrať ligu systémom jeseň — jar. A ročník 1957/58 bol „prechodový“. Hralo sa trojkolovo, bolo to teda neľahké a vzhľadom na výzrebovanie niektoré mužstvá doplatili na skutočnosť, že hrali viac vonku ako doma. Patrila k nim aj Trnava. Už začiatok, dve prehry vonku, dával tušiť, že to bude znova komplikovaná sezóna, no nakoniec z nej do tretice vyšiel Spartak dobre. Nové mená v kádri boli vitaným rozšírením výberu pre Antona Malatinského, ktorý prevzal trénerskú taktovku. Vyberať si mal z čoho v tomto ročníku: Stacho, Hrnčírik — Kadlec, Krajčovič, Pšenko, Slanina, K. Tibenský, Benedikovič, Jarábek, Gógh, M. Galbička, Šturdík, Svec, Ištvanovič, Bartek, Štibrányi, L. Koiš, Kalivoda, Hřebíček.

Trnava na Tehelnom poli, kde boli so Slovanom zaujímavé súboje.
Horný rad zľava: Klein, Začko, Demovič, Stacho, Križan, Lančarič, Pšenko
Dolný rad zľava: Ištvanovič, K. Tibenský, Jakubčík, Slanina

Mužstvo Spartaka Kovosmalt r. 1955

Horný rad zľava: Ištvanovič, Galbička, Stacho, Šturdík, Jakubčík, Pšenko, Benedikovič
Dolný rad zľava: Svec, K. Tibenský, Koiš, Slanina

O desať rokov neskôr...
Mužstvo Spartak Kovosmalt Trnava — r. 1964—1965. Zľava: Gabalec, Majerník, Kozinka, Jarábek, Kravárik, Zlocha, Klačiaci zľava: Pavlíček, Haščík, Hrušecký, Benko, Brunovský (chýbajú zranení hráči Svec a Kuna)

Trnava napokon skončila deviata, v súťaži ostala, aby vo štvrtom roku za sebou bez prerušenia napokon naznačila jasnú cestu nahor.

BLÝSKA SA NA ČASY

V sezóne, ktorá sa teda opäť hrala systémom jeseň-jar, v sezóne 1958/59 išiel trnavský futbal jasne hore. Umiestnenie v hornej polovici tabuľky, najmä však (pre mnohých) konečné preskočenie najväčšieho rivala Slovana, boli iste vzpruhou pre divákov, pomaly už unavených

ťažkými skúškami bojov o záchranu. Trénerský rukopis Antona Malatinského sa začal jasne prejavovať, mužstvo hralo moderne, s veľmi solídrou obranou a konečne sa presadzujúcim útokom. V ňom sa objavilo nové meno — Jozef Adamec. Hráč, ktorý sa má stať výraznou postavou trnavského, ale nielen trnavského futbalu, tretím najlepším strelcom ligovej histórie u nás vôbec a jasne najlepším kanonierom trnavských farieb. Svec vojenčil v majstrovskom kolektíve Červenej hviezdy Bratislava, Jarábek však hrával a spolu s Adamcom boli pri základoch neskorších úspechov. Tie však — zrejme

to tak musí byť — prišli až po ďalšom páde...

Siedmu priečku v herne veľmi solídnom ročníku vybojovali Stacho — Gögh, Pšenko, Kadlec, K. Tibenský, Jarábek, Bednárik, Sturdík, Bartek, M. Galbička, J. Horváth, E. Koiš, Slanina, Slezák, Heimberger, J. Adamec, Bachratý, Štibrányi. A toto zloženie bolo vlastne základom pre úspech, ktorý prišiel o rok.

ŠTVRTÍ V LIGE!

Dosiaľ najlepšie umiestnenie Spartaka zaknihoval rok 1959/60. Za prekvapivým majstrom Hradcom Králové sa umiestnil Slovan, Dukla a — Trnava. O jedno víťazstvo viac, a bolo by to dokonca druhé miesto! Domáca prehra s Ostravou pripravila Spartak o prenikavý úspech, no aj tak boli bariéry veľmi spokojné, plnili sa čoraz viac a hráčom futbal vyslovene chutil. Tréner Malatinský našiel optimálnu zostavu, strelecky už žiaril Jozef Adamec, ani neprítomnosť Jarábka, ktorý vojenčil v Dukle Pardubice, nebola natoľko stratou. Kto obstaral tento, do tých chvíľ, najväčší úspech trnavského futbalu: Stacho, Ondruška — Slanina, Pšenko, Kadlec, K. Tibenský, J. Horváth, Benedik, Švec, M. Galbička, J. Adamec, Sturdík, Štibrányi, Heimberger, Slezák, Létocvanec, Kršák, Kulisišvič, Tomeček, Bachratý.

O rok sa však už tak kolieska nekrútili... Iste, ani v Trnave nebolo všetko v absolútnej poriadku, najmä pokiaľ ide o futbalové účtovníctvo. Kde ale bolo...? Stalo sa nakoniec, že hĺbková kontrola chyby našla a rozhodovalo sa o niektorých dokonca na súde. Dôsledky boli — aj keď nie hneď — pre Trnavu znova hlboké.

Nebolo jednotnosti v oslabenom výbore, nebolo trénera, resp. menili sa, aj tak sa ale trnavský futbal v lige udržal. Deviate miesto bolo vzhľadom na danú klímu azda maximum. Stacho, Ondruška, Jánoš — Slezák, Pšenko, Slanina, K. Tibenský, Jarábek, J. Horváth — Sturdík, J. Adamec, Švec, Barták, Galbička, Heimberger, Benedik, Štibrányi, M. Púchly, Bednárik, M. Kozinka, V. Koiš, Kršák — to je opäť pestrý menoslov hráčov kádra sezóny 1960/61, ukazujúci, že sa čosi deje. V tom čase totiž neexistovala dvadsaťdvačlenná súpiska ako oveľa neskôr...

Teda — deviate miesto. Trochu aj zo zotrvačnosti.

O rok však prišlo, čo nemalo prísť — zostup. Až teraz sa prejavili dokonale dôsledky u-

dalostí z roku 1960. Tak ako predtým dvojici J. Hagara — Laskov, tak tentoraz tandem Lančarič — Gažo sa pri kormidle veľmi nedarilo, ani napok:n nemohlo, lebo vo výbore všetko tiež nebolo v poriadku. Trnava skončila trinásta a vypadla; tentoraz už nie tesne o bod, ale na záchranu by boli bývali treba štyri.

Kto bol pri tomto nakoniec márnom boji: Stacho, Ondruška — Slezák, Jarábek, A. Kozinka, J. Horváth, Bednárik, Slanina, Štibrányi, Švec, Majerník, Štefko, Sturdík, M. Púchly, Kramár, Cambal, E. Adamec, Brychta, Kuchár, K. Tibenský, Malovec, Kabát.

K prv spomínaným, Švecovi, Jarábkovi, J. Adamcovi, pribudli Majerník a Kabát. To pre dobré zapamätanie si.

ZNOVA DOLU

Vypadnutie z ligy do C skupiny II. ligy a v nej úvod v podobe domácej prehry 0:5 s Považskou Bystricou — to už bolo veľa na nervy aj najkvalitnejších fanúšikov. Spartak, medzitým znova pričlenený k závodu Kovosmalt, stratil publikum — a futbalisti začali závidieť hádzanárom, ktorí hľadajú o dvesto metrov ďalej mali dvojnásobne návštevy...

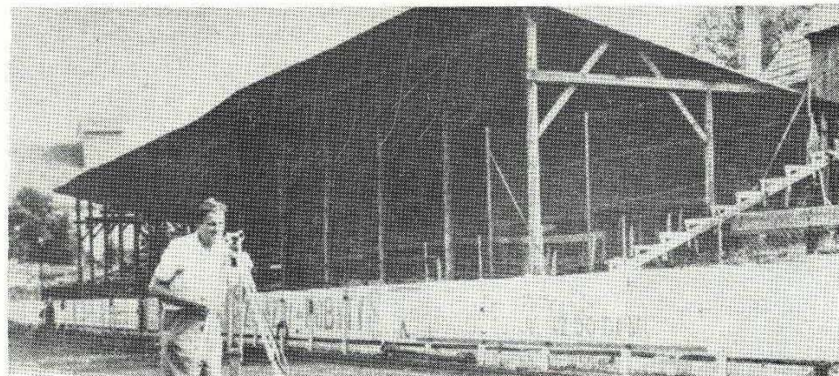
Aj v hráčskom kádri prišlo k viacerým zmenám: Ondruška, Stacho — Benko, Jarábek, Slezák, M. Horváth, M. Púchly, A. Kozinka, Štibrányi, Majerník, Švec, Bednárik, Sturdík, J. Adamec, Kramár, Cambal, Štefko, Hubka, Kršák, Hrčka, Riška, Ježek, Kabát, Kulisišvič. Neveľmi dobrá atmosféra v oddiele stačila len na štvrté miesto, II. ligu vyhrali a postúpili košické VSS.

A po tejto hádam najmenej slávnej povojnovej kapitole trnavského futbalu sa začalo pomaly znova blýskať na éasy.

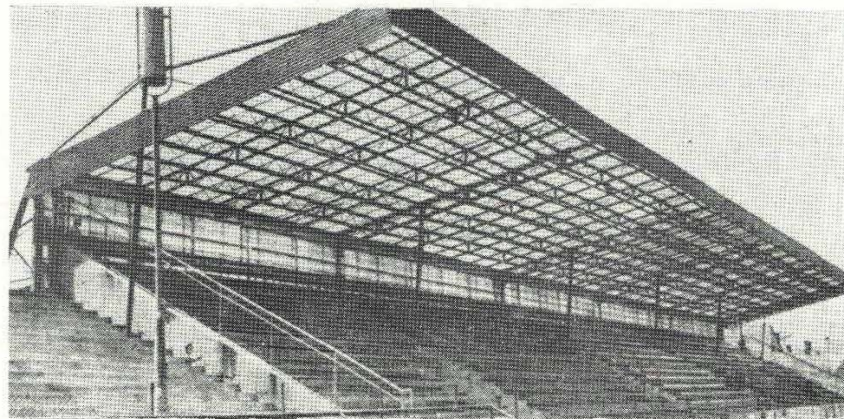
ROČNÍK 1963/64

Spartak v C skupine II. ligy vyhral so sedembodovým náskokom a vybojoval si návrat do najvyššej súťaže. A hoci to tak nejaký čas nevyzeralo, návrat definitívny.

Ani Považská Bystrica, ani Nitra, ani Žilina nedokázali držať krok so Spartakom, ktorý opäť pocítil Malatinského ruku. Stacho, Kočiš — Gabalec, Jarábek, M. Púchly, Cambal, Benko, Petráš, J. Horváth, Slezák, Sturdík, Švec, J. Adamec, Majerník, Barták, Riška, Meliška, Štefko, Kravárik, Pavlíček, Nagy — taký bol ká-

Dlhé roky slúžila staručká tribúna fanúšikom, s futbalom začal rásť i štadión. Usilovné ruky brigádnikov napokon vytvorili dielo, ktoré dodnes víta priaznivcov Spartaka.

Jedna tribúna čoskoro nestačila, začala sa rodiť druhá, pretože na trnavský štadión chodili nielen trnavčania.

der, ktorý sa v boji o návrat medzi najlepších vystriedal v 26 kolách druholigových súbojov.

Všimli ste si? Pribudlo ďalšie meno — Kravárik.

Prvý, znova prvoligový ročník Spartaka bol skromný. Desiate miesto, veľa — veľa práce na výbere najlepšej zostavy, veľa práce s kladením základov herného prejavu, ktorý mal už onedlho získať tisíce fanúšikov nielen v Trnave. A tak sa hralo vlastne nenápadne, pretože nik nerátal, že sa tu čosi kuje.

Azda okrem jedného — trénera.

Stacho, F. Kozinka, Hrnčírik, Kočíš — Ben-

ko, Jarábek, Olšovský, Majerník, Kravárik, Pavlíček, Hrušický, J. Horváth, Kuna, Svec, Martinkovič, Slezák, Sturdík, J. Zlocha, Barták, Bóri, Gabalec, Brunovský, T. Gerič, Haščík. Ti obliekli ligový dres v tejto sezóne.

K tým, čo sme ich schválne spomínali už prv, pribudli ďalší: Hrušický, Kuna, Martinkovič, J. Zlocha.

Kolkože ich už bolo? Osem. Jozef Adamec prešiel o päťdesiat kilometrov ďalej — na Tehelné pole, ako kedysi Masarovič, Malatinský, Benedikovič. A rovnako ako oni sa mal onedlho vrátiť.

Cesta hore

A prvé plody práce, ktorá — ako vidíme — netrvala deň ani dva, rok ani dva, ale dlho, ako všetko, čo má mať nejaké trvanie, začali prichádzať.

Ročník 1966/67. Slávia prišla do Trnavy a prehrala 5:1. A v tomto duchu hral Spartak doma či vonku. Samozrejme, prehral, lebo mu bolo bližšie útočenie ako bránenie, ale na Sláviu, v Žiline, Bohemianse, v Brne vedel zvíťaziť, len štyrikrát vyšiel strelecky naprázdno, doma stratil jediný bod.

Nikto sa už nečudoval.

Mohlo to byť aj lepšie? Mohlo, hádam o jednu priečku, lebo za prvou Spartak mala Trnava predsa len päťbodovú stratu. Dala však jasne najavo, že je tu.

Ročník 1965/66 — šieste miesto v lige. To už všetci brali Trnavu pomaly vážne, bolo aj aktívne skóre, aj atraktívna hra, aj náznaky určitejšej sebadôvery, hlavne vonku. Stále však ešte čosi dozrievalo.

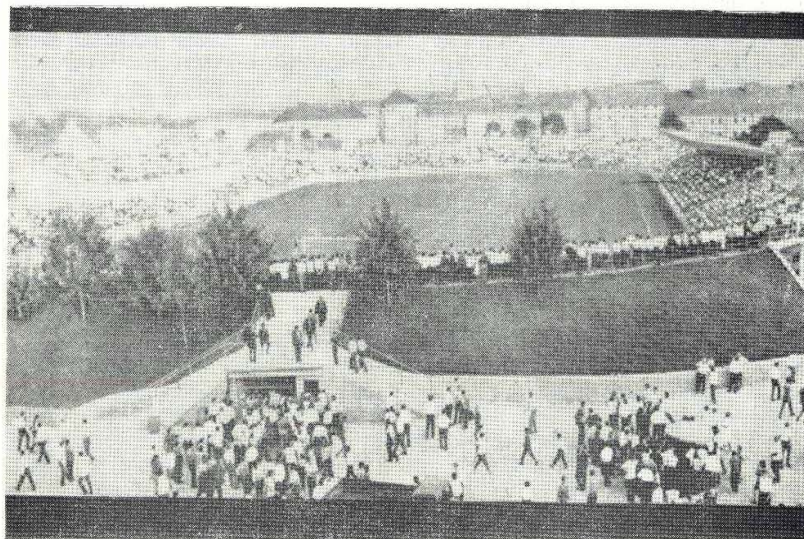
Kto hral: F. Kozinka, Stacho, Hrnčírik, Geryk — Gabalec, Jarábek, J. Zlocha, Majerník, Kravárik, Stibrányi, Hrušický, Kuna, Svec, Kabát, Brunovský, V. Hagara, Benko, Pavlíček, Mihálek, J. Adamec.

Geryk, V. Hagara, vracajúci sa Adamec k spomínaným ôsmim, ktorých sme si — nech sa, prosím, neurazia ich bývalí spoluhráči — všimnuli zámerné viac. Oni totiž predovšetkým boli osou, na ktorej sa všetko krútilo i krútiť malo.

Kto hral: Geryk, Macháč — Dobiáš, Majerník, Jarábek, V. Hagara, Hrušický, Kuna, Kravárik, Farkaš, J. Adamec, Svec, Kabát, Baláz, Brunovský, Fandel.

Zaplnili sa aj posledné medzery: Dobiáš, Fandel, Farkaš.

Zaplnili sa aj bariéry, lebo futbal, aký Trnava hrala, musel potešiť. Okolo štadióna nebolo miesta na parkovanie, futbalový progres si získal priaznivcov ďaleko za hranicami okresu

Tu znelo SILENZIO, trnavská futbalová hymna, citlivé sólo na trubku. Tichá večierka bývajú predhrou k uragánu, vyvolanému futbalom, ktorý nadchýňal, hýbal trnavským okolím a lákal tisíce. Stánok futbalu sa stal miestom radosti i žiaľov.

či kraja, štátnych poznávacích značiek bolo ako trebárs v Brne na veľtrhu.

A hráči nechceli ostať svojim divákom dlhší.

Hádam ani jedno ligové mužstvo netrénovalo tak tvrdo ako Trnava. Hádam vo vedomí, že musí mať na viac ako ostatní, že nie je zvykom, aby v našom futbale vládol ktosi odinakaľ ako z Prahy či Bratislavy, lebo Hradec Králové bol výnimkou, ktorá mala krátke trvanie.

Prišiel ročník 1967/68 a s nim čosi, čo sa v Trnave nikdy nezabudne.

Ako uragán hral Spartak na svojom ihrisku... Prehral — kontumačne — jedinú stretnutie, so Slovanom, keď divákovi na tomto zápase už nikdy nik nezráta a betón nevydržal. S divákmi v ihrisku sa hrať nedá a tak bolo kontumačne 0:3, bolo aj 3:0 s pražskou Duklou, keď tá po jedenástke opustila predčasne ihrisko, cítiac sa ukrivdená.

A vonku?

Plné štadióny, plné nasadenie všetkých hostiteľov, lebo vyhrať nad Trnavou chcel každý. Podarilo sa to, samozrejme, viacerým, no len jediný raz netrafili Trnavčania v prehratom stretnutí do siete, na Tehelnom poli. Inak vždy, lebo ich krédom bolo (a dlho ostalo) hrať útočne stále.

V stretnutí s Trenčínom, pod zmoknutým nebom, sa rozhodovalo o prvom titule pre Spartak Trnava.

Azda každý z tých tisícov, ktorých bolo menej ako inokedy (bolo sa treba zabezpečiť, aby sa neopakoval Slovan) si dodnes spomenie na každú chvíľku z tohto zápasu, aj na oba góly v trenčianskej sieti, ale hlavne na to, čo prišlo potom.

Trnava sa stala majstrom republiky vo futbale.

Geryk, F. Kozinka, Vyskoč — Dobiáš, Jarábek, J. Zlocha, V. Hagara, Hruščeký, Kuna, Kravárik, Martinkovič, Farkaš, J. Adamec, Švec, Kabát, Fandel, Varadin, Brunovský. Tí po prvý raz prinútili futbalový svet, aby sa pozrel na Trnavu.

Nechýbali, samozrejme ani také názory: „To je druhý Hradec, uvidíte, hneď vypadnú!“

Nestalo sa. Ďalší ročník ligy znamenal — majstrovské repete. Už pod taktovkou Jána Hucku, ktorý vymenil do zahraničia odchádzajúceho Malatinského, získala Trnava vzápätí druhý titul. Prakticky nič sa nezmenilo: Geryk, F. Kozinka, Machač — Dobiáš, Majerník, Jarábek, V. Hagara, Hruščeký, Kuna, Farkaš, Martinkovič, Švec, J. Adamec, Kabát, Varadin,

Božik, Fandel, Kravárik, Košťal, Glonek. Stále teda tá pevná kostra, zocelená už desiatkami ligových súbojov, veľmi málo sa meniaci, lebo zranených bolo málo (dobře trénovaný hráč na zranenia trpí menej) a hrali tí, čo hrali najlepšie.

Už len nostalgicky sa spomína — škoda Ajaxu! Trnava bola pred bránami finále Pohára európskych majstrov, a ktovie...

Spartak sa naučili vyslovovať po celej Európe. Cesta do semifinále PEM i skvelý export na turné v Južnej Amerike, kde Trnava vyhrala silne obsadený turnaj v Caracase a dosiahla ďalšie pozoruhodné výsledky v Argentíne a Peru, zafixovali meno Spartak Trnava natrvalo do pamäti futbalových odborníkov.

AJ MAJSTER SA UTNE...

Utal sa veru, ak sa pozeráme na druhé miesto v lige v sezóne 1969/70 ako na neúspech. Dá sa to však? Ligu vyhral Slovan Bratislava, víťaz PVP 1969, premožiteľ FC Barcelona, spolu s Trnavou „dvorný dodávateľ“ čs. reprezentácie, najväčší súper Trnavy v jej futbalovej histórii.

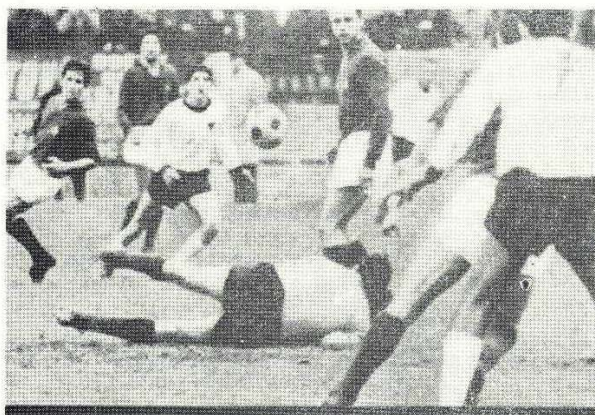
Tri body delili druhú Trnavu od majstrovského Slovana. Možno práve tie, ktoré získali belasi vo vzájomných súbojoch (1:1, 2:1), možno iné, napríklad celkom zbytočná prehra Spartaka na pôde zostupujúceho Kladna, či domáce remízy s Teplicami, Duklou, Trenčínom. Neslobodno však zabúdať na jedno: na Trnavu sa už každý mohol lepšie pripraviť, tri roky mohli ligisti študovať herný štýl útočného Spartaka a dalo sa aj proti nemu čosi nájsť.

„Len“ druhé miesto pre Trnavu vybojovali pod vedením Jána Hucku títo hráči: Geryk, Kéketi — Dobiáš, Varadin, Majerník, Jarábek, Božik, V. Hagara, Hruščeký, Kuna, Martinkovič, Švec, J. Adamec, Kabát, Juska, Valentovič, Košťal, Fandel, F. Kozinka, Vítek, M. Pšurný, Ševčík, J. Kolenič.

Valér Švec zavesil kopačky na klince — a zvesil pišťalku. Dlhoročný hráč Spartaka sa zo dňa na deň stal trénerom svojich spoluhráčov. Poznal ich, isteže, a oni jeho. Možno preto sa to zdalo byť také logické: Trnava vyhrala ligu po tretíkrát. Slovan tentoraz nečakane ďaleko ustúpil zo slávy, Spartaku šliapli na päty nestradiční súper VSS Košice a Teplice, ale ušiel im o štyri, resp. päť bodov.

J. Púchly, Geryk, Kéketi — Dobiáš, Majerník, Jarábek, Božik, V. Hagara, Varadin, Hruščeký, Kuna, Fandel, Martinkovič, J. Adamec,

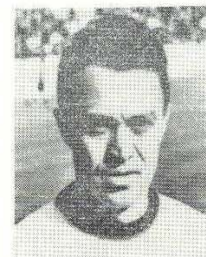
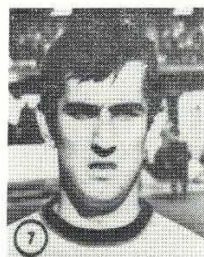
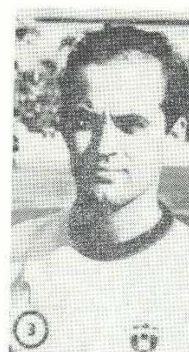

Uruputé boli boje na trnavskom štadióne. Trnava vždy bola aktívnejšia a necudo, že väčšina nebezpečenstva bola pred bránou súperov, poväčšinou sa brániacich. Ešte aj Dobiáš útočí a je v šestnáske súpera (obr. hore), akoby bol útočníkom a nie obrancom. Kravčík a Kuna vytvárali výbornú záložnú dvojicu plnú nápadov a útočného poňatia hry (obr. v strede). Farkaš (obr. dole) bol zas veľmi neprijemným zakončovateľom, o čom je aj tento dôkaz.

Tvorcovia prvých veľkých trnavských úspechov: A. Malatinský, S. Jarábek, L. Kuna, V. Švec, J. Adamec.

SPARTAK TRNAVA

MAJSTER
ČSSR

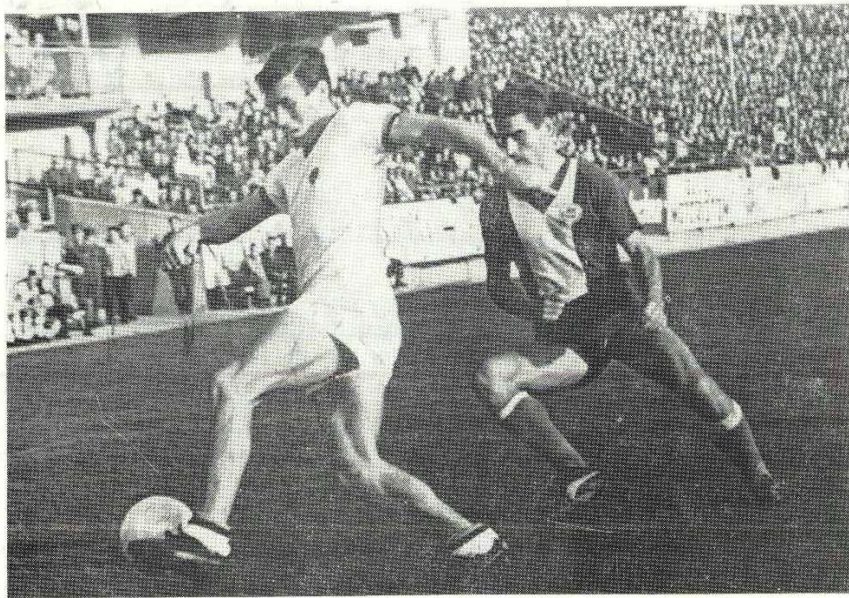
1967/68

Stojaci zľava: Tréner Malatinský, Adamec, Kozinka, Kuna, Jarábek, Dobiáš, Majerník, Geryk, Hagara
Kľúčiaci zľava: Kabát, Fandel, Hrušecký, Brunovský, Varadin, Švec, Martinkovič, Farkaš

VÍTAZ ŠTEP 1966/67 SPARTAK TAZ TRNAVA VÍTAZ ČS. POHÁRA 1966/67

V červeno-čiernom aj v bielom drese Spartaka bol najlepší strelec trnavskej futbalovej histórie Jozef Adamec postrachom súperových brán.

Ani skvelý Ivo Viktor to nemával na štadióne Spartaka ľahké. Tentoraz ho oklamal kanonier Jozef Adamec z pokutového kopu.

Na ceste k najväčším úspechom neodradilo divákov ani počasie a stále sa bolo načo pozerať.

V Trnave vyrastali osobnosti ... Adamec, Hagara, Kuna a ďalší, ktorí sa stali oporami Spartaka, ale aj reprezentácie.

Jednou z najvýraznejších postáv trnavských úspechov bol Ladislav Kuna.

Nielen v domácich súťažiach žal Spartak úspechy. Pred zápasom s DÓZSOM ÚJPEST v Pohári majstrov si podali ruky Kuna s Benem, vo Veľtržnom pohári bola jedným zo súperov HER-TA BSC.

60

Kabát, Valentovič, Juska, Masrna, Polák — to sú hráči, ktorí boli „pri tom“, pri treťom trnavskom plnom zásahu.

Proocťvá o tom, že to bolo „len na rok“ dávno stíchli. Trnava hrala stále plnokrvne, a aj keď sa jej v európskych súťažiach už natoľko nedarilo ako pri prvom pokuse v Pohári majstrov, odohrala proti silným zahraničným súperom nejedno vynikajúce stretnutie. A keďže reprezentácia bola od roku 1967 prakticky stále plná hráčov Spartaka, vedeli o Trnave vlastne všade.

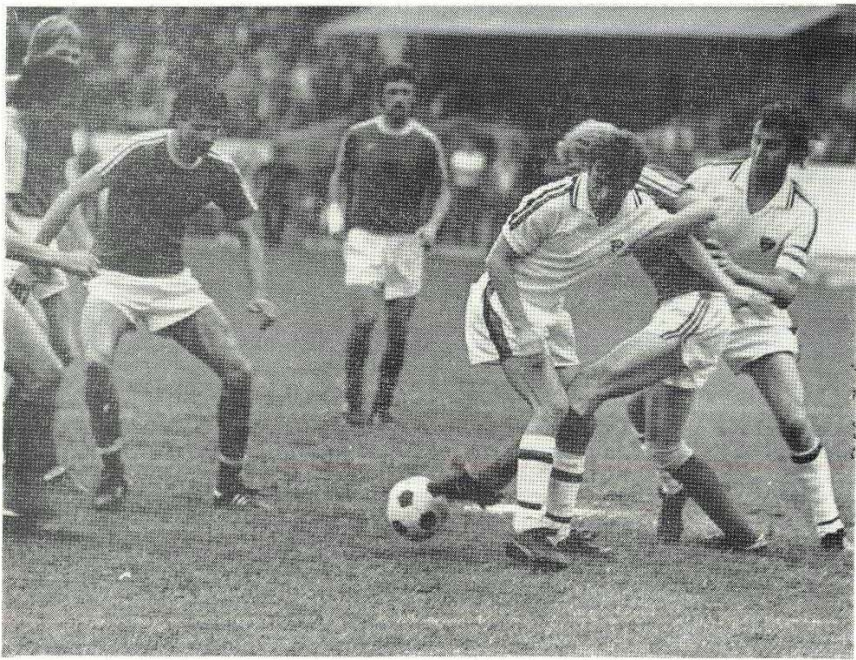
Ďalší, štvrtý titul prišiel v ročníku 1971/72, tentoraz však musela Trnava opäť tuho súperiť so Slovanom. Bratislavské mužstvo zaostalo len o dva body. Bratislavské tandemom však bola už riadne hlboká priepasť siedmich bodov! Veľkí rivali sa tentoraz rozchádzali zmierlivo: 1:1 v Trnave, 2:2 na Tehelnom poli. O kvalite oboch aktérov svedčí predovšetkým skutočnosť,

že Trnava získala 44 bodov, teda najvyšší počet od rozšírenia ligy na 16 účastníkov (mala len tri prehry, na Dukle, na Sparte a v Trenčíne), druhý Slovan mal bodov 42!

Štvrtý titul pre Trnavu získali hráči: Kéketi, Geryk, J. Púchly — Dobiáš, Majerník, Varađin, Hagara, Valentovič, Bóžik, Hrušecký, Kuna, Fandel, Martinkovič, Masrna, Adamec, Kabát.

Ak sme svojho času začali — počnúc Švecom a Jarábkom — vyratúvať vznik „základného kameňa“ úspechov, mohli sme už prv začať s uvádzaním tých, čo — odchádzali. V drese Spartaka už chýbali Kravárik, Zlocha, Farkaš, Jarábek.

A napriek tomu získal ešte piaty titul! Sezónu 1972/73, poslednú vo „veľkej ére“, trvajúcej osem rokov, odohrali Kéketi, Geryk — Dobiáš, Majerník, Hagara, Varađin, Hrušecký, Kuna, Fandel, Martinkovič, Masrna, J.

60 rokov je futbalová lopta stredobodom pozornosti v Trnave.

Adamec, Kabát, F. Horváth, Kramlík, Pavlík, J. Kolenič, D. Kolenič, Bóžik, Mrva.

Tentoraz mala Trnava znova netypického presnledovateľa: prešovský Tatran. Za ním ešte skončili VSS Košice, až potom Dukla, teda predstaviteľ našej dlhodobej futbalovej elity! Len o jediný bod zaostali Prešovčania v konečnej tabuľke, azda bola príčinou výborná séria Trnavy doma, keď inkasovala len tri góly v pätnástich zápasoch; rekord, ktorý ešte asi dlho vydrží.

Oplatí sa spomenúť ešte čosi: na turnaji v Španielsku vyhral Spartak Trnava nad svojim kedysi semifinálovým súperom v PEM Ajaxom Amsterdam 5:3, keď polčas bol 0:3 ... Pohár pre víťaza však musel ostať doma a tak ho napokon za pomoci rozhodcu získalo Atletico Madrid.

ÜSTUP

Trvá prakticky od ročníka 1973/74 dodnes, ak merieme absolútnymi číslami. Odtedy sa trnavský Spartak umiestňuje v lige v prvej polovici i v tej druhej, dvakrát mu poriadne zatekalo do ligových kopačiek, ale sériu neprežítosti v najvyššej súťaži neporušil.

Ako k tomu vlastne prišlo?

Je jasné, že nič netrvá večne, futbalová sláva dvojnásob. Ani Real, ani Manchester United, ani Benfica či Ajax nevydržali na špiči svojich ligových súťaží príliš dlho. Bolo teda zákonité, že raz príde aj na Trnavu. Veľká generácia bola jednoducho staršia (spomeňme len, kedy sme začali spomínať tých, ktorí ju neskôr tvorili), noví hráči, i keď iste dobrí, neboli jednoducho takí dobrí ako ich predchodcovia, možno bolo aj presýtenie zo slávy i z futbalu samotného. A tak je ligový ročník 1973/74 pamätný pre Trnavu nielen preto, že po poslednom titule skončila „až“ siedma (o niekoľko rokov by veľmi uvítala takéto umiestnenie), ale že sa tu skončila aj jedna jej séria, ktorá je opäť ligovým rekordom: v stretnutí s Brnom doma prehral Spartak v ligovom zápase na svojej trávě po ôsmich rokoch. ...

Kto hral v tomto ročníku, ktorý už signalizoval prenechanie vrcholných pozícií iným: Kéketi, Geryk — Dobiáš, Majerník, Zvarík, Hagara, Varađin, Bóžik, Hrušecký, Kuna, J. Adamec, Krajčovič, Pavlák, Martinkovič, Masrna, Kabát, Kramlík, Košťal, J. Kolenič, F. Horváth, Vasiľko, Sevcík, Gašparík.

Dakedy odohral Spartak ligu so štrnástimi —

pätnástimi hráčmi. Aj tu vidno pokus o hľadanie nového. Mal k tomu pomôcť aj ďalší dlhý zájazd do Južnej Ameriky, kde Trnava hrala osem stretnutí, ale nič podstatného sa neudialo.

Ani o rok neskôr, v sezóne 1974/75. Spartak skončil šiesty, no s úctivým deväťbodovým odstupom za majstrom Slovanom Bratislava. Generačná výmena je cítiť aj z kádra: Kéketi, — Dobiáš, Zvarík, Kuna, Kabát, Benčo, F. Horváth, Fandel, J. Adamec, Kayser, Kramoliš, Masrna, Jančula, Bađura, Dian, Gašparík, Kvasna, Krajčovič, D. Kolenič, Cisár, Gubrický, Zelenský, Sevcík. Veď tu už vidíme hráčov, ktorí obliekajú trnavský dres dnes.

Sezóna 1976/77 priniesla prvé veľké starosti. Trnava musela utekať pred druholigovou priepasťou, kam napokon spadli Frydek-Místek a VSS Košice. Štrnásť miesto, vysoko pasívne skóre a len 26 bodov — to už trnavský futbal dlho nepamätal ... Nakoniec sa však všetko dobre skončilo a hráči, ktorí tvorili káder — F. Kozinka, Geryk — Masrna, Kuna, Zvarík, Mrva, Kabát, Dobiáš, Fandel, Kramoliš, J. Adamec, Gašparík, Bađura, Martinák, Kvasna, Zelenský, Benčo, Jančula, Korytina, Fekete, Klinka, Slanina, Benkovský, Cisár mohli aj na budúci rok obliekať prvligový dres.

Nie však všetci. S Trnavou sa rozlúčili Geryk, Dobiáš, Kabát, J. Adamec, teda tí, čo patrili ku chrbtici mužstva veľkých čias, a opäť prišiel čas hľadania. Nakoniec sa to neskončilo najhoršie. Trnava bola v konečnej tabuľke deväť a šesť bodov od pásma zostupu. Už ale len málo hráčov pamätalo na lepšie časy: Kéketi, F. Kozinka, Fandel, Kuna ... Pozrime sa na káder, ktorý odohral tento ročník: Kéketi, F. Kozinka — Macúch, Masrna, Mrva, Čerešník, Zvarík, Brath, Zelenský, Fandel, Kuna, Kramoliš, Martinák, Takáč, Bađura, Barkóci, Klinka, Fekete, Gašparík, Chlpek, Matovič.

A ubúdali — diváci, navyknutí vidieť Trnavu hrať ako hrávala a hlavne vyhrávať. Akoby aj oni zabudli, že nič netrvá večne. ...

O rok to bolo zasa o voľačo slabšie. Trnava si už zvykla, že sa zaradila do ligového priemeru, zvykli si na to aj ostatní a po brnenskom „prelomte trnavských hradieb“ sa prakticky v každej sezóne našiel niekto, kto v kedysi nedobytné pevnosti hodoval. Tentoraz, v sezóne 1978/79, to boli pražská Slávia a košická Lokomotíva.

Kto hrával v ligových zápasoch v tomto ročníku: Kéketi, F. Kozinka — Macúch, Zvarík, Fandel, Brath, Kolárik, V. Gerič, Čerešník, Ze-

lenský, Kuna, Chlpek, Gašparík, Takáč, Baďura, Brezina, Martinák, Dian, Gomola, Klinka.

AKO NA HOJDAČKE

Hore-dolu išli výkony i výsledky Spartaka v týchto ligových ročníkoch. Napríklad v tom ďalšom, 1979/80, bola Trnava pre zmenu siedma, keď jej veľa nechýbalo do pohárového umiestnenia! Zbytočná (a už pomaly tradičná) prehra s Brnom značila pokles o štyri miesta v tabuľke, na konci súťaže, bolo by z toho dokonca tretie miesto! Predsa len sa mladá krv začala lepšie presadzovať, nakoniec niektorí hráči, ktorých mená čítame v zostave tejto sezóny, sú dnes kľúčoví: Kéketi, Opálek — Macúch, Zvarík, Mrva, V. Gerič, Brezina, Kuna, Chlpek, Baďura, Dian, Martinák, Gašparík, Klinka, Tomaškovič, Kolárik, Čerešníak, Benčo, Kopčan, Medgyes, Lackovič, Kramoliš, Fijalka, Bielik.

Trnavský fanúšik, či skôr jeho nová generácia, si musela začať zvykať na skromnosť. Ani desiate miesto v sezóne 1980/81 nebolo ničím mimoriadnym, rozdiely v tabuľke boli v tomto roku maličké, veď rovnako 29 bodov ako Spartak, mal aj ôsmy Prešov, aj jedenásty Inter. Káder tu bol nasledovný: Kéketi, Bartoš, Ecker — Bielik, Zvarík, Benčo, Kopčan, Kramoliš, Brezina, Dian, Martinák, Mrva, Korytina, Barkóci, Nemčovič, V. Gerič, Lackovič, Baďura, Medgyes, Fijalka, Gašparík, Gabriel, Cabánik. Teda pomerne veľa hráčov, veď sa stále skúšalo optimálne zloženie.

O rok už bolo hráčov síce menej, ale aj bodov: Trnava sa zachraňovala, bol to súboj na diaľku s nováčikom ZTS Petržalka a v lige nakoniec päťnásobný majster ostal. Nie všetko bolo v poriadku aj vo futbalovej kuchyni, prišlo k zmene výboru, aby onedlho mali znova slovo tí, ktorí museli na čas z futbalových funkcií odísť... Štrnásť miesto a teda aj ďalší ročník I. ligy pre mesto vybojovali Kéketi — Martinák, Mrva, Bielik, Kopčan, Zvarík, Benčo, Zelenský, Dian, Gašparík, Cabánik, Hodúr, Fijalka, Barkóci, Medgyes, Lackovič, Svorec, Pichňa, Hutta, Korytina.

A sezóna 1982/83, tá posledná, sa začala skutočne dramaticky. Po šiestich kolách mal Spartak jediný bod, hral už bez Zelenského a Bielika, ktorí odišli do Prahy, bez Cabánika, ktorý narukoval a vyzeralo to zle-nedobre. Lenže nič vo futbale netrvá večne. Postupne sa hra Spartaka zlepšovala, stabilizovala sa základná jedináčka — a v konečnom účtovaní z toho vyšlo nakoniec ôsme miesto, na dané pomery skutočne úspech. A predovšetkým prisľub do ďalších sezón, veď ide vlastne o — mladé mužstvo.

Kéketi, Opálek — Fašiang, Mrva, Lackovič, Kopčan, Martinák, Pichňa, Dian, Gašparík, Fijalka, Hutta, Hodúr, Svorec, Filo, Híkl, Klinka, Barkóci, Trebatický, Petráš obliekali dres Trnavy v tomto poslednom a dovedna už tridsiatom druhom ročníku najvyššej súťaže československého futbalu.

Oni sú to, ktorým patrí najbližšia budúcnosť.

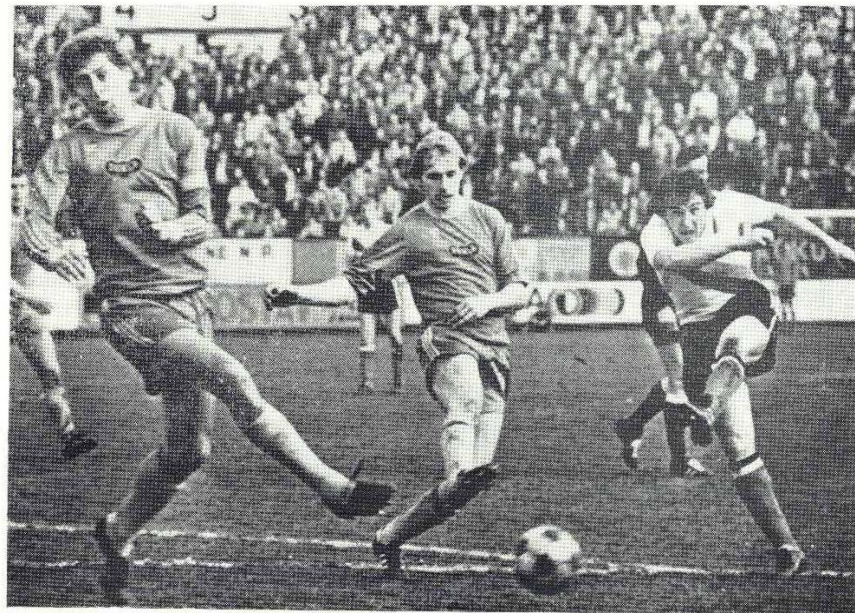

Trnavskí futbalisti pri plnení si svojich občianskych povinností.

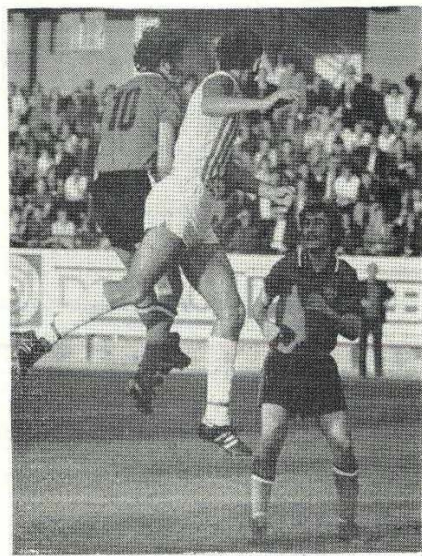

Nielen vo futbalovom drese si hráči Spartaka plnili politicko-spoločenské povinnosti.

Prvotilgový obrázok z domáceho štadióna. Obrany Dukly Praha, Interu Bratislava, ale aj ďalšie neraz kapitulovali...

„Je lepšie hrať pred súperovou bránou, ako pred mojou“ (Kéketi, Gašparík). Väčšinou tak bolo.

Na takéto rušné okamihy boli vždy zápasy Spartakovcov s bratislavským rivalom Slovanom bohaté.

Dokumentačná časť

Hovori sa, že čísla neklamú. Predkladáme čitateľom priehrštie faktov, ktoré hádam dokreslia obraz o trnavskom futbale pri jeho šesťdesiatych narodeninách. Svedčia zároveň o jeho postavení v rámci celého nášho futbalu, ved' päť majstrovských titulov, tri víťazstvá v Československom pohári určite nie je málo. V tomto smere sa trnavský Spartak radí medzi najúspešnejšie kolektívy celého nášho futbalu. Bez zaujímavosti nebude ani prehľad reprezentantov Československa a ČSSR z trnavských radov, ani bilancia trnavských prvotligových gólov, ani pohľad na účinkovanie v medzinárodných pohárových súťažiach, či vzájomná bilancia s prvotligovými súpermi od roku 1945, keď sa začala písať najslávnejšia kapitola trnavského futbalu.

Všetky údaje sa končia sezónou 1982/83, teda poslednou pred oslavami trnavskej futbalovej šesťdesiatky.

JEDNA A ŠTVRT TISÍCKY V NAJVYŠSEJ SÚTAŽI

Za tridsaťdva prvotligových sezón zohrali futbalisti Trnavy 860 stretnutí, z nich 342 vyhrali, 214 remizovali, 304 prehrali. Svojím súperom nastriehali 1 232 gólov, inkasovali 1 162 gólov a získali 898 prvotligových bodov. Samotní hráči z nich dali 1 210, 16 bolo vlastných (dali si ich Sopko a Staškovan po 2, Chobot, Rufus, Bomba, Knížek, Sudora, Smak, Růžička, Táborský, Kašpar, Kollárik a Halás) a o zvyšujúcich šesť sa „postaral“ vrcholový orgán futbalu, keď dvakrát kontumoval zápas v prospech Trnavy s výsledkom 3:0 (v roku 1949 proti Bohemiansu v Prahe a v roku 1968 proti Dukle v Trnave). Bez jedného stovka hráčov sa zaslúžila o úctyhodný počet a celkovo aktívne skóre v ligovej súvahe:

139 gólov J. Adamec
83 gólov Kuna
63 gólov Švec

51 gólov K. Tibenský
46 gólov Šturdík
42 gólov Jakubčík
38 gólov Kabát
36 gólov Gašparík
35 gólov Martinkovič
32 gólov Hrušecký
25 gólov Malatinský
24 gólov Farkaš
23 gólov Masrna
22 gólov Koiš
21 gólov Fandel
20 gólov M. Galbička, Martinák
19 gólov Kravárik, Bačura
18 gólov J. Horváth, Dian
16 gólov Brezina
15 gólov Štibrányi, Kramoliš
14 gólov Kohúček, Maj rník
12 gólov Marko, Mezölaky, Kalivoda, Jarábek
11 gólov Papp, Zelinka, Ištvanovič, Jančula, Dobiáš, Varadin
10 gólov Bolček, Vokoun, Stacho
8 gólov Pastucha, Fijalka, Medgyes
7 gólov A. Lančarič, F. Horváth, Cabánik, Hodúr
6 gólov Ulehla, Kramlík, Črešník, Chlpek, Zvarík, Kopčan
5 gólov Babušek, Slanina, Brunovský, Benedik, Hagara, V. Gerič, Korytina, Juska
4 góly Kvasna, Barkóci
3 góly Greššo, Demovič, J. Zlocha, Valentovič, Košťál
2 góly Božanský, Benedikovič, Klein, Heimberger, Bartek, Barták, Štefko, Bednárik, Krajčovič, Fekete, Takáč, Zelenský, Bielik, Mrva, Pichňa, Filo
1 gól Štancovič, Šottert, E. Adamec, R. Galbička, Kadlec, Malovec, Kopanický, Pšenko, Kršák, M. Kozinka, M. Púchly, T. Gerič, Macúch, Tomaškovič, Kayser, D. Kolienič, Benčo.

AKO S KÝM V I. LIGE

Za viac ako tri desiatky prvotligových sezón sa Spartak Trnava stretol v súbojoch o body so štyridsiatimi partnermi. Najčastejšími, samozrejme, boli tradiční ligisti z Prahy, Bratislavy, Ostravy, Košíc, Brna, Žiliny či Prešova, no sú tu aj mužstvá, ktoré sa v najvyššej súťaži ohriali sezónu — dve. Tu je súvaha z pohľadu Trnavy podľa počtu odohratých zápasov do konca sezóny 1982/83. Uvádzame počet zápasov, víťazstiev, remiz, prehiev a skóre. Jed-

notliví súperii sú uvedení podľa terajšieho názvu, resp. mena, pod ktorým skončili účinkovanie v najvyššej súťaži v ročníku, keď sa stretli so Spartakom Trnava. U Dukly Pardubice ide o pokračovanie tradície Tankistu Praha.

SPARTAK TRNAVA —

Slovan Bratislava	62	24	14	24	67:82
Sparta Praha	60	21	15	24	78:94
Dukla Praha	60	18	15	27	62:103
Slavia Praha	58	25	11	22	89:94
Baník Ostrava	58	21	16	21	90:89
Inter Bratislava	51	19	16	16	63:60
Zbrojovka Brno	44	16	8	20	68:66
Bohemians Praha	43	19	13	11	65:44
ZTS Košice	43	19	11	13	62:44
ZVL Žilina	43	15	14	14	52:52
Tatran Prešov	43	17	9	17	60:61
Lokomotiva Košice	40	15	10	15	67:51
Sklo Union Teplice	37	14	10	13	48:50
Skoda Plzeň	33	12	11	10	51:38
Jednota Trenčín	28	15	3	10	46:33
SONP Kladno	22	8	7	7	41:46
Plastika Nitra	22	8	4	10	22:26
Spartak Hradec Králové	19	8	6	5	26:18
Dukla Banská Bystrica	12	5	3	4	16:13
TZ Trinec	10	6	2	2	15:5
Dukla Pardubice	9	4	4	1	18:8
Rudá hvězda Cheb	8	3	3	2	7:7
TJ Vitkovice	8	3	1	4	14:19
Manet Považská Bystrica	5	2	1	2	14:12
TJ Gottwaldov	4	4	0	0	10:0
VChZ Pardubice	4	2	2	0	11:7
Spartak Ústí n. Labem	4	2	1	1	4:2
OD Čechie Karlin	4	2	0	2	11:9
LIAZ Jablonec	4	2	0	2	4:3
Jiskra Otrokovice	2	2	0	0	6:0
MEZ Židenice	2	2	0	0	8:3
SK České Budějovice	2	1	1	0	6:3
KpS Brno	2	1	1	0	8:6
VP Frýdek-Místek	2	1	1	0	2:0
SK Prostějov	2	1	1	0	4:2
ČSD Plzeň	2	1	0	1	6:3
Viktoria Žižkov	2	1	0	1	5:3
ZTS Petřalka	2	1	0	1	2:1
Jiskra Liberec	2	1	0	1	2:2
Sigma Olomouc	2	1	0	1	2:3

S ČS. ŠTÁTNYM ZNAKOM NA PRSIACH

Od oslobodenia sa začali v reprezentačných kolektívach Československa pravidelne objavovať hráči Trnavy. Dostali sa do nominácií na

všetkých frontoch nášho futbalu, vo všetkých vekových kategóriách. Bilancia účasti hráčov Spartaka Trnava v reprezentačných kolektívach do konca sezóny 1982/83:

A MUŽSTVO

Dres Československa na najvyššom fóre oblieklo osemnásť hráčov trnavského Spartaka, a nevyšli naprázdno ani strelecky: Karol Dobiáš 67 zápasov — 6 gólov, Ladislav Kuna 47 zápasov — 9 gólov, Jozef Adamec 44 zápasov — 14 gólov, Vladimír Hagara 25 zápasov — 4 góly, Dušan Kabát 24 zápasov — 2 góly, Imrich Stacho 24 zápasov — 1 gól, Anton Malatinský 10 zápasov, Jozef Štibrányi 9 zápasov — 1 gól, Jozef Marko 9 zápasov — 1 gól, Michal Benedikovič a Dušan Kéketi 7 zápasov, Vojtech Varadin 5 zápasov, Viliam Jakubčík a Kamil Majerník 4 zápasov, Anton Hrušecký 3 zápasov — 1 gól, Ludovít Koiš, Jaroslav Kravárik a Jaroslav Masrna 1 zápas.

V B MUŽSTVE

reprezentovalo osemnásť Trnavčanov: Michal Benedikovič a Stanislav Jarábek 13 zápasov, Jozef Marko a Imrich Stacho 7 zápasov, Ján Zlocha 4 zápasov, Viliam Jakubčík 3 zápasov — 2 góly, Jozef Adamec 3 zápasov — 1 gól, Karol Tibenský 3 zápasov, Anton Malatinský 2 zápasov — 1 gól, Jozef Štibrányi, Jaroslav Kravárik, Dušan Kabát 2 zápasov, Ervin Križan, Ludovít Zelinka, Stefan Pšenko, Ludovít Koiš, Valér Švec a Július Bielik 1 zápas.

OLYMPIJSKÉ MUŽSTVO

privítalo šesť hráčov Spartaka: Viliam Martinák 5 zápasov, Dušan Kéketi 4 zápasov, Vladimír Hagara a Karol Dobiáš 2 zápasov, Stanislav Jarábek a Anton Hrušecký 1 zápas.

LEVIČATÁ

je dnes už neexistujúca kategória a zaznamenala účasť deviatich trnavských futbalistov: Kamil Majerník 4 zápasov, Jozef Geryk 3 zápasov, Viliam Jakubčík 2 zápasov — 1 gól, Jozef Vokoun, Dušan Kabát a Ladislav Kuna 2 zápasov, Ludovít Zelinka, Ján Benko a Ján Zlocha 1 zápas.

JUNIORI

bol akýmsi medzičlánkom v prechode medzi levičatmi a modernejšími vekovými kategóriami. Tu Spartak reprezentovalo trinásť hráčov: Stanislav Jarábek 5 zápasov, Jozef Stibrányi 3 zápasy, Stefan Demovič 2 zápasy — 1 gól, Ján Benko, Jozef Adamec, Ján Horváth, Dušan Kabát, Kamil Majerník 2 zápasy, Valér Švec, Ľudovít Košíš, Štefan Slezák, Ladislav Kuna a Jozef Geryk 1 zápas.

MUŽSTVO DO 23 ROKOV

bolo pokračovateľom juniorských tradícií. Trnavčanov v ňom štartovalo deväť: Dušan Kéketí 14 zápasov, Jaroslav Masna 8 zápasov — 2 góly, Vojtech Varadin 7 zápasov, František Horváth, Alojz Fandel a Milan Zvarík 3 zápasy, Valér Švec, František Kozinka a Marián Krajčovič 1 zápas.

MUŽSTVO DO 21 ROKOV

nahradiť bývalú „dvadsaťtrojku“ a hrali v ňom deviaty futbalisti Spartaka: Július Bielik 21 zápasov — 2 góly, Jozef Medgyes 16 zápasov — 2 góly, Peter Zelenský 13 zápasov, Marián Brezina 10 zápasov — 2 góly, Michal Gašparík 8 zápasov — 1 gól, Milan Lackovič a Jozef Dian 2 zápasy, Daniel Kolenič a Miloš Klinka 1 zápas.

POHÁROVÝ PREHLAD

Zo štyroch súťaží, ktoré organizuje každoročne Európska futbalová únia, hrala Trnava v troch — len v Pohári UEFA, ktorý vznikol premenovaním Veľtržného pohára v roku 1971, sa trnavské farby neobjavili. Prehľad výsledkov, ktoré dosiahol Spartak Trnava v súťažiach riadených UEFA:

PEM

1963/69: I. kolo Steaua Bukurešť 1:3, 4:0. II. kolo Reipas Lahti 9:1, 7:1, štvrtfinále AEK Atény 2:1, 1:1, semifinále Ajax Amsterdam 0:3, 2:0.

1963/70: I. kolo: Hibernians Paola 2:2, 4:0,

II. kolo Galatasaray Istanbul 1:0, 0:1, žrebom postúpil Galatasaray.

1971/72: I. kolo: Dinamo Bukurešť 0:0, 2:2, gólmi vonku postúpilo Dinamo.

1972/73: I. kolo voľný žreb, II. kolo Anderlecht Brusel 1:0, 1:0, štvrtfinále Derby County 1:0, 0:2.

1973/74: I. kolo Viking Stavanger 2:1, 1:0, II. kolo Zaria Vorosilovgrad 0:0, 1:0, štvrtfinále Dózsa Újpest 1:1, 1:1, na jedenástky postúpil Dózsa 3:4.

Celkove Spartak Trnava v PEM:
24 13 7 4 47:24 33

PVP:

1967/68 — I. kolo: Lausanne Sports 2:3, 2:0, II. kolo: Torpedo Moskva 0:3, 1:3.

1975/76 — I. kolo Beavista Porto 0:0, 0:3.

Celkove Spartak Trnava v PVP:
6 1 1 4 5:12 3

VELTRŽNÝ POHÁR

1970/71 — I. kolo: Olympique Marseille 2:0, 0:2, na jedenástky postúpila Trnava 4:3, II. kolo: Hertha BSC 0:1, 3:1, III. kolo: 1. FC Köln 0:1, 0:3.

Celkove Spartak Trnava vo Veľtržnom pohári:
6 2 0 4 5:7 4

Súčet účinkovania Spartaka Trnava v európskych pohároch riadených UEFA:
36 16 8 12 57:43 40

STREDOEURÓPSKY POHÁR

Aj v tejto súťaži, medzi vojnami takej populárnej, ktorá niekoľkokrát menila štruktúru a hrací systém, si trnavský futbal skúšal sily:

1960 (súťaž krajín) AS Roma 2:0, 0:1.

1962 — IV. skupina Vojvodina Novi Sad 1:0, 0:0, Vasas Budapešť 0:5, 2:2, AC Fiorentina 3:4, 1:6.

1966/67 — I. kolo: Honvéd Budapešť 1:1, 4:0, II. kolo: Lazio Roma 1:1, 1:0, semifinále AC Fiorentina 2:0, 1:2, finále Dózsa Újpest 2:3, 3:1.

1967/68: I. kolo AS Roma 2:1, 1:1, II. kolo: Željezničar Sarajevo 2:1, 1:1, semifinále Vardar Skoplje 4:1, 2:2, finále: Crvena Zvezda Belehrad 1:0, 1:4.

Celkove Spartak Trnava v Stredoeurópskom pohári:

24 10 7 7 36:36 27

INTERPOHÁR

V letnej medzinárodnej súťaži hral Spartak Trnava v štyroch ročníkoch — trikrát z toho vyhral svoju skupinu. Prehľad výsledkov:

Ročník XIV. (1974) — 1. miesto v VI. skupine: Wisla Kraków 0:0, 2:2, AIK Štokholm 2:1, 1:0, VÖEST Linz 2:1, 0:1.

Ročník XV. (1975) — 2. miesto v IX. skupine: KB Kodaň 6:1, 5:1, Belenenses Lisabon 2:2, 1:2, FC Amsterdam 2:0, 1:1.

Ročník XVI. (1976) — 1. miesto v VI. skupine: SK Lilleström 5:1, 1:1, FF Atvidaberg 3:1, 3:1, Austria Salzburg 2:0, 3:1.

Ročník XIX. (1979) — 1. miesto v V. skupine: Vienna Viedeň 1:1, 3:0, Esbjerg FB 2:2, 1:0, Kalmar FF 1:0, 1:0.

Celkove Spartak Trnava v Interpohári:

24 15 7 2 50:20 37

Napokon súčet účasti Spartaka Trnava vo všetkých pohárových súťažiach:

84 41 22 21 143:99 104.

1928/29

I. trieda ZŽ

1. RAPID TRNAVA	8 6 0 2 32:10	12
2. I. ČsSK Bratislava	8 6 0 2 27:12	12
3. ČsSK TRNAVA	8 5 0 3 36:16	10
4. AC Nitra	8 4 3 1 20:9	10
5. SK Topoľčany	8 5 0 3 16:20	10
6. MSK Malacky	8 3 0 5 10:22	6
7. SK Račičtorf	8 2 1 5 11:23	5
8. SK Šaštín	8 2 0 6 17:41	4
9. Slávia Bratislava	8 1 1 6 17:30	3

1929/30

I. A trieda ZŽ

1. I. ČsSK Bratislava	8 6 1 1 34:8	13
2. RAPID TRNAVA	8 5 1 2 23:14	11
3. SK TRNAVA	8 4 1 3 19:21	9
4. AC Nitra	8 1 2 5 10:19	4
5. SK Topoľčany	8 1 1 6 12:36	3

1930/31

I. A trieda ZŽ

1. I. ČsSK Bratislava	8 6 1 1 38:8	13
2. RAPID TRNAVA	8 5 2 1 24:10	12
3. SK TRNAVA	8 4 1 3 30:17	9
4. AC Nitra	8 1 3 4 10:19	5
5. SK Šaštín	8 0 1 7 2:43	1

1931/32

I. A trieda ZŽ

1. SK TRNAVA	12 9 1 2 37:19	19
2. RAPID TRNAVA	12 8 0 4 39:12	16
3. SK Topoľčany	12 7 2 3 34:20	16
4. Slávia Bratislava	12 4 3 5 26:23	11
5. MSK Malacky	12 5 0 7 20:29	10
6. AC Nitra	12 3 1 8 14:39	7
7. SK Šaštín	12 2 1 9 15:43	5

O MAJSTROVSKÉ BODY

1928

I. trieda ZŽ

1. RAPID TRNAVA	5 4 0 1 17:11	8
2. AC Nitra	5 3 1 1 8:8	7
3. Slávia Bratislava	5 2 2 1 20:12	6
4. SK TRNAVA	5 2 1 2 20:11	5
5. MSK Malacky	5 1 0 4 4:11	2
6. SK Šaštín	5 1 0 4 5:21	2

1932/33

I. A trieda ZŽ

1. SK Bratislava	20 16 1 3 62:25	33
2. AC Nitra	20 15 1 4 67:29	31

3. FK Piešťany	20	10	6	4	53:29	26
4. RAPID TRNAVA	20	10	6	4	53:29	26
5. ŠK TRNAVA	20	10	3	7	47:42	23
6. Sparta Patrónka	20	9	3	8	49:39	21
7. FC Uhorská Ves	20	7	3	10	34:45	17
8. SC Makkabea Bratis.	20	6	4	10	35:48	16
9. SC Pezinok	20	6	3	11	30:54	15
10. RSK Malacky	20	3	3	14	20:67	9
11. ŠK Topoľčany	20	2	2	16	24:69	6

1933/34

I. A trieda ZŽ

1. ŠK Bratislava	18	12	2	4	51:24	26
2. RAPID TRNAVA	18	10	4	4	54:29	24
3. AC Nitra	18	8	4	6	53:33	20
4. Sparta Patrónka	18	9	2	7	51:44	20
5. ŠK Topoľčany	18	8	3	7	27:41	19
6. SK TRNAVA	18	8	2	8	45:38	18
7. PFK Piešťany	18	9	0	9	41:40	18
8. RSK Malacky	18	8	1	9	42:47	17
9. MSK Malacky	18	5	4	9	28:46	14
10. Slávia Bratislava	18	1	2	15	24:72	4

1934/35

I. trieda ZŽ

1. RAPID TRNAVA	16	12	1	3	67:22	25
2. ŠK Topoľčany	16	11	1	4	56:23	23
3. Sparta Patrónka	16	9	1	6	44:41	19
4. ŠK TRNAVA	16	7	3	6	34:29	17
5. Makkabea Bratislava	16	8	1	7	37:33	17
6. ŠK Pezinok	16	6	2	8	34:44	14
7. MSK Malacky	16	7	0	9	34:44	14
8. FC Uhorská Ves	16	4	1	11	19:35	9
9. ŠK Hlohovec	16	2	0	14	20:65	4

1935/36

I. trieda ZŽ

1. ŠK Topoľčany	18	14	2	2	60:23	30
2. AC Nitra	18	13	1	4	71:20	27
3. RAPID TRNAVA	18	11	0	7	51:24	22
4. Makkabea Bratislava	18	10	2	6	37:26	22
5. AC Nové Mesto n. Váh.	18	8	2	8	38:45	18
6. Mestské záv. Bratislava	18	6	4	8	27:34	16
7. ŠK TRNAVA	18	5	4	9	22:48	14
8. Sparta Patrónka	18	5	3	10	29:55	13
9. ŠK Union Zohor	18	4	2	12	34:61	10
10. ŠK Pezinok	18	3	2	13	21:54	8

1936/37

Divízia

1. FTC Fiľakovo	20	13	6	1	53:16	32
2. TTS Trenčín	20	10	5	5	43:32	25
3. ESE Nové Zámky	20	7	7	6	41:35	21
4. ŠK Žilina	20	9	3	8	36:39	21
5. ZTK Zvolen	20	9	3	8	34:38	21
6. KFC Komárno	20	7	6	7	32:46	20

7. RAPID TRNAVA	20	8	2	10	37:29	18
8. FC Vrútky	20	8	1	11	38:45	17
9. LAFC Lučenec	20	7	2	11	33:34	16
10. Vas Bratislava	20	6	4	10	46:52	16
11. ŠK Piešťany	20	5	3	12	30:57	13

I. trieda ZŽ

1. ŠK Topoľčany	18	15	0	1	68:18	30
2. ČsŠK Bratislava II	18	12	1	5	55:30	25
3. AC Nitra	18	8	4	6	49:43	20
4. ŠK Mestské záv. Blava	18	9	1	8	40:33	19
5. AC Malacky	18	8	1	9	48:56	17
6. AC Nové Mesto n. Váh.	18	6	5	7	32:45	17
7. ŠK TRNAVA	18	7	2	9	36:36	16
8. ŠK Hlohovec	18	8	0	10	46:50	16
9. ŠK Makkabea Blava	18	4	3	11	26:46	11
10. AC Čeklis	18	4	1	13	25:67	9

1937/38

Divízia

1. FTC Fiľakovo	20	11	6	3	44:24	28
2. TTS Trenčín	20	10	6	4	39:25	26
3. ŠK Topoľčany	20	10	2	8	42:42	22
4. ŠK Žilina	20	9	3	8	40:29	21
5. KFC Komárno	20	8	4	8	52:34	20
6. RAPID TRNAVA	20	9	2	9	42:40	20
7. ESE Nové Zámky	20	8	3	9	34:36	19
8. Vas Bratislava	20	8	3	9	43:51	19
9. ZTK Zvolen	20	8	2	10	31:50	18
10. LAFC Lučenec	20	6	4	10	29:37	16
11. FC Vrútky	20	4	3	13	22:50	11

I. trieda ZŽ

1. ŠK Mestské záv. Blava	18	15	0	3	50:20	30
2. PFK Piešťany	18	13	0	5	52:22	26
3. ČsŠK Nové Zámky	18	13	0	5	47:22	26
4. AC Nitra	18	10	3	5	44:28	23
5. AC Malacky	18	9	1	8	40:29	19
6. ŠK Hlohovec	18	7	3	8	40:47	17
7. ŠK Holíč	18	6	2	10	28:55	14
8. AC Nové Mesto n. Váh.	18	4	0	14	27:45	8
9. ŠK Račičtorf	18	3	2	13	24:61	8
10. ŠK TRNAVA	18	2	3	13	21:46	7

1939

Pohárová súťaž o Pohár náčelníka SFS

1. ŠK Sparta Pov. Bystrica	8	7	1	0	34:6	15
2. ŠK Bratislava	8	7	1	0	30:11	15
3. ŠK Žilina	8	6	0	2	36:20	12
4. RAPID TRNAVA	8	4	0	4	29:18	8
5. TTS Trenčín	8	4	0	4	21:18	8
6. ASC Juventus Topoľčany	8	2	1	5	19:31	5
7. AC Spišská Nová Ves	8	2	0	6	19:41	5
8. ŠK Slávia Prešov	8	1	1	6	12:28	3
9. ZTK Zvolen	8	1	0	7	14:41	2

1939/40

Slovenská liga

1. ŠK Bratislava	22	18	1	3	100:22	37
2. AC Považská Bystrica	22	15	3	4	76:29	33
3. ŠK Žilina	22	13	2	7	50:36	28
4. TSS TRNAVA	22	9	5	8	41:47	23
5. FC Vrútky	22	10	1	11	47:44	21
6. ŠK Slávia Prešov	22	9	3	10	59:68	21
7. ZTK Zvolen	22	7	7	8	46:58	21
8. TTS Trenčín	22	7	4	11	43:42	18
9. ŠK Vas Bratislava	22	8	2	12	39:74	18
10. AC Spišská Nová Ves	22	6	4	12	41:69	16
11. TS Topoľčany	22	7	2	13	32:54	16
12. ŠK Banská Bystrica	22	5	2	15	30:61	12

1940/41

Slovenská liga

1. ŠK Bratislava	22	14	4	4	90:33	32
2. FC Vrútky	22	13	5	4	48:36	31
3. AC Považská Bystrica	22	11	4	7	48:34	26
4. ŠK Slávia Prešov	22	10	4	8	50:52	24
5. ŠK Ružomberok	22	10	3	9	46:46	23
6. TSS TRNAVA	22	7	7	8	49:52	21
7. TTS Trenčín	22	8	4	10	44:50	20
8. ŠK Žilina	22	7	5	10	42:49	19
9. ŠK Vas Bratislava	22	8	2	12	36:51	18
10. AC Spišská Nová Ves	22	6	6	10	36:55	18
11. ZTK Zvolen	22	7	3	12	51:59	17
12. DSK Bratislava	22	6	3	13	35:58	15

1941/42

Slovenská liga

1. ŠK Bratislava	22	13	5	4	82:35	31
2. FC Vrútky	22	13	3	6	62:42	29
3. ŠK Žilina	22	10	4	8	57:44	24
4. AC Svit Batizovce	22	9	6	7	49:40	24
5. AC Považská Bystrica	22	9	5	8	52:41	23
6. TTS Trenčín	22	9	5	8	44:51	23
7. TSS TRNAVA	22	9	4	9	47:48	22
8. ŠK Vas Bratislava	22	9	3	10	46:61	21
9. ŠK Ružomberok	22	8	3	11	51:56	19
10. Slávia Prešov	22	7	5	10	50:58	19
11. AC Spišská Nová Ves	22	5	5	12	28:58	15
12. ŠK Aso Bratislava	22	5	4	13	35:69	14

1942/43

Slovenská liga

1. OAP Bratislava	22	17	3	2	91:26	37
2. ŠK Bratislava	22	14	2	6	72:33	30
3. AC Považská Bystrica	22	11	4	7	65:51	26
4. Simonovany	22	11	2	9	61:54	24
5. TSS TRNAVA	22	11	0	11	56:63	22
6. FC Vrútky	22	9	3	10	49:56	21
7. ŠK Ružomberok	22	9	2	11	36:54	20
8. ŠK Slávia Prešov	22	8	3	11	50:53	19
9. ŠK Žilina	22	9	1	12	45:55	19
10. TTS Trenčín	22	8	3	11	48:57	19

11. AC Svit Batizovce	22	6	6	10	41:56	18
12. ŠK Vas Bratislava	22	3	3	16	37:83	9

1943/44

Slovenská liga

1. ŠK Bratislava	22	18	2	2	121:34	38
2. OAP Bratislava	22	14	3	5	57:26	31
3. TSS TRNAVA	22	11	3	8	52:36	25
4. AC Považská Bystrica	22	12	1	9	66:58	25
5. Simonovany	22	9	5	8	40:49	22
6. ŠK Žilina	22	10	2	10	49:49	22
7. TTS Trenčín	22	7	7	8	43:42	21
8. Slávia Prešov	22	9	3	10	53:55	21
9. ŠK Ružomberok	22	9	3	10	43:58	21
10. ZTK Zvolen	22	8	3	11	40:71	19
11. FC Vrútky	22	4	4	14	42:81	12
12. ŠK Martin	22	1	4	17	19:66	6

1945/46

I. liga, skupina B

1. ŠK Slávia	18	13	3	2	99:24	29
2. ŠK Židenice	18	12	1	5	61:43	25
3. Viktoria Plzeň	18	11	2	5	62:55	24
4. Jednota Košice	18	9	4	5	55:38	22
5. ŠK Kladno	18	7	3	8	58:43	17
6. Viktoria Žižkov	18	7	3	8	45:53	17
7. Sp. Považská Bystrica	18	5	4	9	44:63	14
8. TSS TRNAVA	18	4	4	10	36:62	12
9. ŠK Prostějov	18	4	3	11	25:64	11
10. ŠK Pardubice	18	3	3	12	35:75	9

1946/47

Divízia

1. TSS TRNAVA	22	16	4	2	94:10	36
2. ŠK Malacky	22	12	5	5	54:35	29
3. ŠK Baťovany	22	9	6	7	57:47	24
4. FCZ Vrútky	22	10	3	9	50:50	23
5. AC Svit	22	9	4	9	50:53	22
6. AC Nitra	22	7	7	8	40:42	21
7. ŠK Banská Bystrica	22	9	3	10	51:62	21
8. AC Sparta Pov. Bystrica	22	8	4	10	37:52	20
9. TS Topoľčany	22	6	7	9	33:45	19
10. TTS Trenčín	2					

1948

I. liga

1. Dynamo Slávia	13	8	2	3	71:33	18
2. Skoda V. Plzeň	13	8	2	3	37:22	18
3. Bratrství Sparta	13	8	1	4	42:22	17
4. Bohemians Praha	13	6	5	2	37:24	17
5. Slovena Žilina	13	7	3	3	25:24	17
6. NV TRNAVA	13	5	4	4	25:24	14
7. Dynamo Košice	13	5	3	5	23:24	13
8. ATK Praha	13	5	2	6	20:27	12
9. Tatran Teplice	13	4	3	6	27:27	11
10. NV Bratislava	13	4	3	6	20:22	11
11. Trojice Sl. Ostrava	13	4	3	6	23:35	11
12. Oceláři Kladno	13	3	2	8	32:42	8
13. Zbrojovka Zidenice	13	3	2	8	21:43	8
14. Manet Pov. Bystrica	13	3	1	9	23:57	7

1949

I. liga

1. NV Bratislava	26	18	5	3	93:33	41
2. Bratrství Sparta	26	16	5	5	89:42	37
3. Zelezn. Bohemians	26	14	5	7	80:50	33
4. Dynamo Slavia	26	14	2	10	71:54	30
5. Tatran Teplice	26	12	5	9	63:48	29
6. ATK Praha	26	12	4	10	76:56	28
7. Slovena Žilina	26	11	6	9	48:56	28
8. Dynamo Košice	26	8	8	10	45:42	24
9. KOVO TRNAVA	26	9	6	11	48:53	24
10. Skoda Viktoria Plzeň	26	9	6	11	53:62	24
11. Trojice Sl. Ostrava	26	9	4	13	38:55	22
12. Zbrojovka Brno	26	6	5	15	47:94	17
13. Manet Pov. Bystrica	26	7	3	16	33:79	17
14. SONP Kladno	26	3	2	21	30:106	8

1950

I. liga

1. NV Bratislava	26	16	3	7	62:35	35
2. Bratrství Sparta	26	13	9	4	64:37	35
3. Zelezníčiři	23	14	7	5	52:36	35
4. VZKG	26	13	5	8	53:47	31
5. ATK Praha	26	12	4	10	60:54	28
6. Cechie Karlin	26	11	5	10	45:49	27
7. Dynamo Slávia	23	10	5	11	58:47	25
8. Vodotech. Teplice	26	8	9	9	51:50	25
9. Dukla Prešov	26	9	7	10	41:42	25
10. Skoda V. Plzeň	26	10	5	11	57:60	25
11. Dynamo Košice	26	8	8	10	39:39	24
12. Slovena Žilina	26	7	6	13	36:65	20
13. KOVO TRNAVA	26	6	7	13	36:45	19
14. ČSD Plzeň	26	3	4	19	31:92	10

1951

Krajské majstrovstvá

1. KOVO TRNAVA	18	13	1	4	71:24	27
2. Merina Trenčín	18	9	5	4	43:29	23
3. Odeva Trenčín	18	10	2	6	52:26	22
4. SZ Senec	18	10	2	6	47:44	22

5. SZ Malacky	18	10	1	7	33:26	21
6. KP Piešťany	18	8	3	7	39:38	19
7. Kablo Bratislava	18	7	2	9	25:39	16
8. SNB Bratislava	18	4	3	11	29:52	11
9. Slov. Armatur. Myjava	18	5	1	12	27:58	11
10. Dimitrov Bratislava	18	4	0	14	21:51	8

1952

I. liga

1. Sp. ČKD Sokolov	26	18	5	3	63:22	41
2. NV Bratislava	26	18	4	4	59:25	40
3. Ingstav Teplice	26	13	7	6	48:30	33
4. SONP Kladno	26	11	7	8	67:57	29
5. KOVO TRNAVA	26	10	9	7	48:49	29
6. Dukla Prešov	26	12	4	10	57:48	28
7. Slovena Žilina	26	12	4	10	48:57	28
8. ATK Praha	26	9	9	8	40:32	27
9. VZKG	26	12	2	12	55:52	26
10. Baník Ostrava	26	10	4	12	43:47	24
11. ZVL Plzeň	26	8	6	12	42:62	22
12. Dynamo Košice	26	6	4	16	43:63	16
13. Armaturka Ústí	26	4	5	17	38:71	13
14. MEZ Zidenice	26	2	4	20	25:71	8

1953

Celoštátna súťaž B

1. Iskra Žilina	11	9	1	1	46: 8	19
2. ČH Brno	11	9	0	2	45:19	18
3. Spartak Kr. Pole	11	6	1	4	23:18	13
4. SPARTAK TRNAVA	11	5	1	5	30:27	11
5. Spartak Košice	11	5	1	5	18:19	11
6. Spartak Gottwaldov	11	4	3	4	19:25	11
7. ODA Trenčín	11	4	2	5	21:20	10
8. Tatran Vranov	11	3	4	4	15:24	10
9. Baník Vítkovice	11	4	1	6	26:23	9
10. Iskra Opatov	11	3	2	6	13:32	8
11. Tatran Olomouc	11	3	1	7	20:43	7
12. Baník Handlová	11	2	1	8	12:30	5

1954

Celoštátna súťaž B

1. SPARTAK TRNAVA	18	12	4	2	52:19	28
2. ČH Brno	18	12	2	4	58:26	26
3. Spartak Topoľčany	18	12	2	4	54:25	26
4. Iskra Gottwaldov	18	9	4	5	25:21	22
5. Baník Vítkovice	18	8	3	7	32:28	19
6. Tatran Prostějov	18	8	1	9	35:38	17
7. Spartak Košice	18	4	7	7	23:24	15
8. Iskra Opatov	18	4	3	11	10:46	11
9. Iskra Ružomberok	18	4	0	14	26:54	8
10. Tatran Vranov	18	3	2	13	16:50	8

1955

I. liga

1. Slovan Bratislava	22	13	5	4	41:14	31
2. ÚDA Praha	22	11	7	4	44:21	29

3. Spartak Sokolovo 22 10 7 5 50:29 27

4. Tatran Prešov	22	10	5	7	23:25	25
5. Dynamo Praha	22	10	4	8	38:42	24
6. Baník Kladno	22	10	3	9	38:30	23
7. ČH Bratislava	22	9	4	9	34:31	22
8. SPARTAK TRNAVA	22	8	5	9	24:35	21
9. Iskra Žilina	22	7	6	9	28:24	20
10. Baník Ostrava	22	9	1	12	29:37	19
11. Tankista Praha	22	4	8	10	29:45	16
12. Jiskra Liberec	22	3	1	18	25:70	7

1956

I. liga

1. Dukla Praha	22	12	8	2	57:20	32
2. Slovan Bratislava	22	10	7	5	37:23	27
3. Spartak Sokolovo	22	11	4	7	50:33	26
4. Baník Ostrava	22	9	7	6	53:48	25
5. ČH Bratislava	22	9	7	6	41:38	25
6. Baník Kladno	22	9	4	9	33:25	22
7. Spartak Hr. Králové	22	9	3	10	30:40	21
8. Tatran Prešov	22	7	6	9	32:39	20
9. SPARTAK TRNAVA	22	7	4	11	24:41	18
10. Dynamo Praha	22	6	5	11	35:45	17
11. Dynamo Žilina	22	6	5	11	27:46	17
12. Spartak Košice	22	6	2	14	27:48	14

1957/58

I. liga

1. Dukla Praha	33	16	8	9	60:38	40
2. Spartak Sokolovo	33	17	6	10	63:43	40
3. ČH Bratislava	33	14	10	9	56:41	38
4. Slovan Bratislava	33	15	7	11	58:45	37
5. Dynamo Praha	33	14	8	11	56:50	36
6. Tatran Prešov	33	14	6	13	44:49	34
7. ČH Brno	33	13	7	13	46:46	33
8. Dukla Pardubice	33	13	7	13	58:73	33
9. SPARTAK TRNAVA	33	10	11	12	45:49	31
10. Baník Ostrava	33	10	8	13	58:63	28
11. Sp. Hradec Králové	33	9	7	17	52:76	25
12. SONP Kladno	33	9	3	21	52:75	21

1958/59

I. liga

1. ČH Bratislava	26	16	8	2	56:27	40
2. Dukla Praha	26	12	7	7	40:30	31
3. Dynamo Praha	26	12	7	7	39:34	31
4. Tatran Prešov	26	12	5	9	35:37	29
5. ČH Brno	26	13	1	12	44:43	27
6. Baník Ostrava	26	10	6	10	44:40	26
7. SPARTAK TRNAVA	26	9	7	10	31:28	25
8. Slovan Bratislava	26	8	8	10	38:36	24
9. Spartak Stalingrad	26	7	9	10	37:42	23
10. Spartak Sokolovo	26	8	7	11	37:47	23
11. Jednota Košice	26	10	3	13	32:43	23
12. Dynamo Žilina	26	7	12	3	36:35	21
13. Dukla Pardubice	26	8	5	13	34:46	21
14. Spartak Ústí n. L.	26	7	6	13	29:44	20

1959/60

I. liga

1. Sp. Hradec Králové	26	13	8	5	43:27	34
2. Slovan Bratislava	26	12	8	6	53:31	32
3. Dukla Praha	26	11	10	5	44:25	32
4. SPARTAK TRNAVA	26	13	5	8	43:38	31
5. ČH Bratislava	26	12	6	8	40:26	30
6. Baník Ostrava	26	12	4	10	29:34	28
7. Spartak Stalingrad	26	8	10	8	36:29	26
8. Slovan Nitra	26	8	8	10	38:29	26
9. Tatran Prešov	26	9	6	11	39:43	24
10. ČH Brno	26	10	3	13	34:37	23
11. Dynamo Praha	26	9	5	12	36:44	23
12. Spartak Sokolovo	26	9	5	12	31:40	23
13. Jednota Košice	26	8	6	12	24:44	22
14. Dukla Pardubice	26	4	4	18	23:56	12

1960/61

I. liga

1. Dukla Praha	26	17	5	4	66:23	39
2. ČH Bratislava	26	13	6	7	43:29	32
3. Slovan Bratislava	26	12	5	9	45:29	29
4. Baník Ostrava	26	12	5	9	50:46	29
5. Spartak Sokolovo	26	13	3	10	44:43	29
6. Tatran Prešov	26	11	6	9	40:37	28
7. Spartak Stalingrad	26	11	5	10	38:38	27
8. Sp. Hradec Králové	26	9	7	10	32:35	25
9. SONP Kladno	26	10	5	11	42:47	25
10. SPARTAK TRNAVA	26	9	7	10	44:50	25
11. Slovan Nitra	26	8	8	10	37:57	24
12. RH Brno	26	7	6	13	37:45	20
13. Jednota Trenčín	26	7	4	15	36:56	18
14. Dynamo Praha	26	5	4	17	30:49	14

1961/62

I. liga

1. Dukla Praha	26	15	5	6	81:30	35
2. Slovan Nitra	26	13	6	7	49:44	32
3. ČH Bratislava	26	11	8	7	56:32	30
4. ČKD Praha	26	13	3	10	54:47	29
5. Baník Ostrava	26	10	8	8	49:35	28
6. Sp. Hradec Králové	26	9	10	7	44:43	28
7. Slovan Bratislava	26	13	1	12	51:38	27
8. Tat						

4. SPARTAK TRNAVA	26	13	4	9	41:33	30
5. Lokomotiva Košice	26	12	3	11	55:40	27
6. Slavoj Trebišov	26	11	4	11	34:37	26
7. Spartak Martin	26	11	4	11	30:40	26
8. Partizán Ban. Bystrica	26	10	5	11	45:49	25
9. Partizán Bardejov	26	10	5	11	41:46	25
10. TJ Nové Zámky	26	10	4	12	42:42	24
11. Kablo Topoľčany	26	10	4	12	33:39	24
12. Dukla Komárno	26	8	8	10	23:30	24
13. Slovaft B	26	10	3	13	48:48	23
14. TJ Ružomberok	26	5	1	20	19:75	11

1963/64

II. liga skupina C

1. SPARTAK TRNAVA	26	17	4	3	45:20	38
2. Spartak Pov. Bystrica	26	13	5	8	37:36	31
3. Slovan Nitra	26	13	3	10	54:29	29
4. Jednota Žilina	26	13	2	11	40:32	28
5. Dukla Komárno	26	10	8	8	31:24	28
6. Partizán Bardejov	26	10	7	9	32:34	27
7. Zemplín Michalovce	26	12	1	13	47:45	25
8. Lok. VSŽ Košice	26	8	8	10	48:41	24
9. ZPS Kysucké N. Mesto	26	9	6	11	30:39	24
10. Slavoj Trebišov	26	11	2	13	26:45	24
11. Kablo Topoľčany	26	8	7	11	33:39	23
12. Spartak Martin	26	7	9	10	30:37	23
13. Slovan B	26	9	4	13	33:39	22
14. Partizán Ban. Bystrica	26	7	4	15	32:58	18

1964/65

I. liga

1. Sparta Praha	26	18	6	2	59:22	40
2. Tatran Prešov	26	15	3	8	38:22	33
3. VSS Košice	26	11	8	7	35:31	30
4. Slovaft Bratislava	26	11	7	8	33:22	29
5. Jednota Trenčín	26	13	3	10	47:33	29
6. Slovan Bratislava	26	7	14	5	35:26	28
7. Baník Ostrava	26	11	6	9	44:33	28
8. Dukla Praha	26	9	9	8	37:24	27
9. Slovan Teplice	26	12	1	13	31:53	25
10. SPARTAK TRNAVA	26	8	8	10	33:36	24
11. Spartak Brno ZJŠ	26	7	10	9	19:26	24
12. SONP Kladno	26	6	6	14	31:44	18
13. Bohemians Praha	26	5	7	14	29:48	17
14. Jiskra Otrokovice	26	2	6	18	20:71	10

1965/66

I. liga

1. Dukla Praha	26	13	7	6	40:23	33
2. Sparta Praha	26	13	7	6	47:30	33
3. Slávia Praha	26	12	9	5	35:24	33
4. Inter Bratislava	26	10	10	6	36:30	30
5. Jednota Trenčín	26	10	8	8	27:21	28
6. SPARTAK TRNAVA	26	12	3	11	34:26	27
7. Slovan Bratislava	26	9	7	10	34:29	25
8. Sp. Hradec Králové	26	8	9	9	29:34	25
9. VSS Košice	26	8	8	10	26:31	24
10. Sp. Brno ZJŠ	26	5	12	9	21:31	22

11. Slovan Teplice	26	9	4	13	20:36	22
12. Lokomotiva Košice	26	7	8	11	19:39	22
13. Baník Ostrava	26	8	5	13	36:38	21
14. Tatran Prešov	26	5	9	12	24:36	19

1966/67

I. liga

1. Sparta Praha	26	18	3	5	53:21	39
2. Slovan Bratislava	26	14	7	5	33:17	35
3. SPARTAK TRNAVA	26	16	2	8	53:26	34
4. Dukla Praha	26	15	3	8	52:27	33
5. Slávia Praha	26	12	6	8	39:37	30
6. Jednota Trenčín	26	11	7	8	40:29	29
7. Jednota Žilina	26	9	8	9	43:41	26
8. VSS Košice	26	9	6	11	27:26	24
9. Sklo Union Teplice	26	9	6	11	27:26	24
10. Inter Bratislava	26	9	3	14	36:36	21
11. Bohemians Praha	26	8	4	14	24:52	20
12. Lokomotiva Košice	26	6	6	14	16:46	18
13. Spartak Brno ZJŠ	26	7	3	16	24:49	17
14. Sp. Hradec Králové	26	5	6	15	28:48	16

1967/68

I. liga

1. SPARTAK TRNAVA	26	15	5	6	57:26	35
2. Slovan Bratislava	26	13	4	9	36:20	30
3. Jednota Trenčín	26	12	6	8	37:29	30
4. Dukla Praha	26	14	2	10	44:40	30
5. VSS Košice	26	12	5	9	43:33	29
6. Inter Bratislava	26	11	6	9	49:38	28
7. Sparta Praha	26	12	4	10	38:33	28
8. Slávia Praha	26	11	6	9	39:38	28
9. Sklo Union Teplice	26	10	5	11	25:32	25
10. Lokomotiva Košice	26	7	11	8	22:31	25
11. Baník Ostrava	26	7	8	11	27:31	22
12. ZVL Žilina	26	8	6	12	32:47	22
13. Skoda Plzeň	26	4	10	12	26:46	18
14. Bohemians Praha	26	3	8	15	23:54	14

1968/69

I. liga

1. SPARTAK TRNAVA	26	17	5	4	50:21	39
2. Slovan Bratislava	26	12	10	4	35:18	34
3. Sparta Praha	26	12	5	9	36:27	29
4. Inter Bratislava	26	8	10	8	35:26	26
5. Dukla Praha	26	10	5	11	52:37	25
6. Jednota Trenčín	26	9	7	10	35:35	25
7. ZVL Žilina	26	9	7	10	29:38	25
8. VSS Košice	26	10	4	12	32:38	24
9. Baník Ostrava	26	8	8	10	22:37	24
10. Lokomotiva Košice	26	9	6	11	23:39	24
11. Slávia Praha	26	10	3	13	26:37	23
12. Sklo Union Teplice	26	9	4	13	34:40	22
13. Dukla Banská Bystrica	26	10	3	13	39:41	21
14. VCHZ Pardubice	26	7	7	12	23:47	21

1969/70

I. liga

1. Slovan Bratislava	30	16	11	3	39:15	43
2. SPARTAK TRNAVA	30	15	10	5	55:23	40
3. Sparta Praha	30	15	8	7	40:25	38
4. Inter Bratislava	30	14	8	8	45:32	36
5. Sklo Union Teplice	30	11	11	8	26:19	33
6. Lokomotiva Košice	30	12	8	10	36:25	32
7. Dukla Praha	30	10	12	8	34:31	32
8. VSS Košice	30	10	10	10	32:31	30
9. Tatran Prešov	30	9	12	9	22:22	30
10. Jednota Trenčín	30	8	11	11	35:29	27
11. Baník Ostrava	30	7	12	11	26:32	26
12. ZVL Žilina	30	9	8	13	34:42	26
13. Slávia Praha	30	7	12	11	29:42	26
14. Gottwaldov	30	8	7	15	28:45	23
15. SONP Kladno	30	7	7	16	29:61	21
16. Bohemians Praha	30	3	11	16	23:59	17

1970/71

I. liga

1. SPARTAK TRNAVA	30	17	6	7	52:27	40
2. VSS Košice	30	16	4	10	46:30	36
3. Sklo Union Teplice	30	14	7	9	38:26	35
4. Sparta Praha	30	14	7	9	33:32	35
5. Baník Ostrava	30	11	12	7	39:32	34
6. Slovan Bratislava	30	11	10	9	34:28	32
7. Inter Bratislava	30	11	8	11	34:34	30
8. Tatran Prešov	30	11	8	11	28:32	30
9. ZVL Žilina	30	9	11	10	39:40	29
10. TŽ Třinec	30	12	5	13	32:36	29
11. Jednota Trenčín	30	12	5	13	39:44	29
12. Slávia Praha	30	11	7	12	27:33	29
13. Dukla Praha	30	10	8	12	42:41	28
14. Lokomotiva Košice	30	9	8	13	27:30	26
15. Skoda Plzeň	30	8	6	16	30:54	22
16. TJ Gottwaldov	30	5	6	19	30:56	16

1971/72

I. liga

1. SPARTAK TRNAVA	30	17	10	3	60:25	44
2. Slovan Bratislava	30	18	6	6	68:37	42
3. Dukla Praha	30	14	7	9	56:40	35
4. VSS Košice	30	12	11	7	38:28	35
5. ZVL Žilina	30	12	7	11	39:35	31
6. Sparta Praha	30	13	5	12	50:52	31
7. Slávia Praha	30	13	2	15	30:37	28
8. Lokomotiva Košice	30	11	6	13	33:44	28
9. Sklo Union Teplice	30	9	9	12	36:37	27
10. AC Nitra	30	10	7	13	31:41	27
11. Tatran Prešov	30	10	7	13	31:42	27
12. Baník Ostrava	30	10	6	14	39:41	26
13. TŽ Třinec	30	9	8	13	41:46	26
14. Zbrojovka Brno	30	8	9	13	42:61	25
15. Inter Bratislava	30	8	8	14	35:42	24
16. Jednota Trenčín	30	9	6	15	31:52	24

1972/73

I. liga

1. SPARTAK TRNAVA	30	16	7	7	47:20	39
2. Tatran Prešov	30	17	4	9	42:30	38
3. VSS Košice	30	13	9	8	46:28	35
4. Dukla Praha	30	12	10	8	32:23	34
5. ZVL Žilina	30	14	5	11	50:38	33
6. Lokomotiva Košice	30	12	8	10	39:40	32
7. Baník Ostrava	30	11	8	11	32:34	30
8. Slovan Bratislava	30	12	5	13	32:31	29
9. Sklo Union Teplice	30	12	4	14	37:32	28
10. AC Nitra	30	11	6	13	36:39	28
11. Sparta Praha	30	10	8	12	39:45	28
12. Zbrojovka Brno	30	10	7	13	43:45	27
13. Skoda Plzeň	30	10	6	14	32:44	26
14. Slávia Praha	30	8	9	13	30:41	25
15. TŽ Třinec	30	7	11	12	34:39	25
16. Spartak Hr. Králové	30	9	5	16	25:55	23

1973/74

I. liga

1. Slovan Bratislava	30	15	7	8	58:39	37
2. Dukla Praha	30	14	7	9	42:34	35
3. Slávia Praha	30	16	2	12	47:38	34
4. Baník Ostrava	30	14	6	10	40:42	34
5. ZVL Žilina	30	14	2	14	39:42	30
6. Sklo Union Teplice	30	11	7	12	42:39	29
7. SPARTAK TRNAVA	30	8	13	9	32:31	29
8. Sparta Praha	30	11	7	12	37:39	29
9. VSS Košice	30	11	7	12	41:45	29
10. Zbrojovka Brno	30	12	5	13	33:37	29
11. AC Nitra	30	10	9	11	38:50	29
12. Bohemians Praha	30	10	8	12	43:42	28
13. Inter Bratislava	30	11	6	13	45:46	28
14. Skoda Plzeň	30	10	8	12	38:46	28
15. Lokomotiva Košice	30	10	7	13	50:47	27
16. Tatran Prešov	30	8	9	13	35:43	25

1974/75

1975/76

I. liga

1. Baník Ostrava	30	14	9	7	37:29	37
2. Slovan Bratislava	30	15	6	9	49:25	36
3. Slávia Praha	30	16	4	10	50:33	36
4. Dukla Praha	30	15	5	10	52:36	35
5. Sklo Union Teplice	30	12	8	10	36:44	32
6. Zbrojovka Brno	30	11	9	10	35:28	31
7. Inter Bratislava	30	12	7	11	34:27	31
8. Bohemians Praha	30	11	9	10	35:31	31
9. Lokomotiva Košice	30	12	6	12	55:50	30
10. SPARTAK TRNAVA	30	12	5	13	35:32	29
11. VSS Košice	30	11	6	13	45:42	28
12. ZVL Žilina	30	12	4	14	38:42	28
13. Skoda Plzeň	30	10	7	13	34:48	27
14. Jednota Trenčín	30	9	8	13	23:53	26
15. LIAZ Jablonec	30	7	10	13	28:51	24
16. TŽ Třinec	30	8	4	18	22:37	20

1976/77

I. liga

1. Dukla Praha	30	18	6	6	61:33	42
2. Inter Bratislava	30	16	6	8	55:36	38
3. Slávia Praha	30	13	10	7	53:36	36
4. Zbrojovka Brno	30	13	9	8	49:40	35
5. Lokomotiva Košice	30	16	1	13	60:59	33
6. Skoda Plzeň	30	11	9	10	40:37	31
7. Baník Ostrava	30	11	8	11	36:33	30
8. Slovan Bratislava	30	12	5	13	44:38	29
9. Bohemians Praha	30	8	13	9	32:34	29
10. ZVL Žilina	30	10	9	11	40:43	29
11. Jednota Trenčín	30	10	9	11	41:48	29
12. Sparta Praha	30	11	6	13	40:44	28
13. Sklo Union Teplice	30	11	6	13	45:46	28
14. SPARTAK TRNAVA	30	9	8	13	26:47	26
15. VP Frýdek-Místek	30	8	7	15	35:48	23
16. VSS Košice	30	5	4	21	35:70	14

1977/78

I. liga

1. Zbrojovka Brno	30	18	7	5	64:25	43
2. Dukla Praha	30	19	3	8	73:33	41
3. Lokomotiva Košice	30	17	5	8	53:34	39
4. Slávia Praha	30	11	12	7	39:37	34
5. Sklo Union Teplice	30	11	11	8	28:34	33
6. Bohemians Praha	30	12	8	10	36:32	32
7. Tatran Prešov	30	11	8	11	45:40	30
8. Slovan Bratislava	30	11	7	12	53:46	29
9. SPARTAK TRNAVA	30	8	12	10	26:31	28
10. Baník Ostrava	30	11	6	13	35:41	28
11. Jednota Trenčín	30	13	2	15	39:46	28
12. Skoda Plzeň	30	12	2	16	29:42	26
13. Dukla B. Bystrica	30	9	8	13	32:46	26
14. Sparta Praha	30	9	7	14	29:49	25
15. Inter Bratislava	30	6	10	14	30:46	22
16. ZVL Žilina	30	5	6	19	29:58	16

1978/79

I. liga

1. Dukla Praha	30	18	5	7	65:24	41
2. Baník Ostrava	30	16	9	5	44:22	41
3. Zbrojovka Brno	30	13	9	8	55:32	35
4. Bohemians Praha	30	12	8	10	44:41	32
5. Sparta Praha	30	12	7	11	43:37	31
6. Inter Bratislava	30	11	8	11	40:34	30
7. Slávia Praha	30	12	5	13	40:45	29
8. Dukla B. Bystrica	30	10	9	11	42:49	29
9. ZTS Košice	30	12	5	13	42:58	29
10. Slovan Bratislava	30	8	12	10	35:32	28
11. Lokomotiva Košice	30	11	6	13	47:48	28
12. SPARTAK TRNAVA	30	7	13	10	34:37	27
13. Jednota Trenčín	30	10	6	14	38:45	26
14. Skoda Plzeň	30	9	8	13	27:47	26
15. Tatran Prešov	30	7	11	12	24:51	25
16. Sklo Union Teplice	30	8	7	15	30:48	23

1979/80

I. liga

1. Baník Ostrava	30	16	9	5	47:23	41
2. Zbrojovka Brno	30	15	6	9	59:39	36
3. Bohemians Praha	30	13	8	9	35:35	34
4. Dukla Praha	30	15	3	12	53:25	33
5. Inter Bratislava	30	12	9	9	33:23	33
6. Plastika Nitra	30	14	4	12	50:46	32
7. SPARTAK TRNAVA	30	11	10	9	35:35	32
8. Lokomotiva Košice	30	12	7	11	40:32	31
9. Slávia Praha	30	12	6	12	43:42	30
10. Sparta Praha	30	10	10	10	39:42	30
11. Slovan Bratislava	30	11	7	12	31:35	29
12. RH Cheb	30	9	10	11	36:43	28
13. ZTS Košice	30	11	4	15	35:42	26
14. Dukla B. Bystrica	30	11	4	15	30:50	26
15. Jednota Trenčín	30	8	4	18	27:63	20
16. Skoda Plzeň	30	5	9	16	25:43	19

1980/81

I. liga

1. Baník Ostrava	30	18	4	8	44:19	40
2. Dukla Praha	30	16	6	8	51:30	38
3. Bohemians Praha	30	16	4	10	54:30	36
4. Sparta Praha	30	15	6	9	40:26	36
5. Lokomotiva Košice	30	11	10	9	43:34	32
6. RH Cheb	30	12	8	10	41:36	32
7. Slávia Praha	30	13	6	11	40:48	32
8. Tatran Prešov	30	12	5	13	47:44	29
9. Slovan Bratislava	30	12	5	13	40:38	29
10. SPARTAK TRNAVA	30	13	3	14	36:43	29
11. Inter Bratislava	30	12	5	13	34:52	29
12. Zbrojovka Brno	30	10	8	12	42:45	28
13. Plastika Nitra	30	11	4	15	31:49	26
14. Dukla B. Bystrica	30	10	5	15	31:43	25
15. Spartak Hr. Králové	30	10	5	15	31:43	25
16. ZTS Košice	30	5	4	21	29:54	14

1981/82

1. Dukla Praha	30	18	6	6	54:20	42
2. Baník Ostrava	30	15	8	7	53:24	38
3. Bohemians Praha	30	15	8	7	41:22	38
4. Plastika Nitra	30	14	8	8	35:26	36
5. Lok. Košice	30	12	8	10	36:34	32
6. Sparta Praha	30	11	9	10	40:35	31
7. Slávia Praha	30	10	10	10	44:41	30
8. Inter Bratislava	30	11	8	11	29:29	30
9. TJ Vítkovice	30	11	8	11	33:41	30
10. Slovan Bratislava	30	11	7	12	42:47	29
11. Zbrojovka Brno	30	11	6	13	32:38	28
12. Tatran Prešov	30	10	8	12	28:40	28
13. RH Cheb	30	8	9	13	36:45	25
14. SPARTAK TRNAVA	30	10	4	16	31:41	24
15. ZTS Petržalka	30	8	6	16	26:43	22
16. Dukla B. Bystrica	30	5	7	18	29:63	17

1982/83

1. Bohemians Praha	30	18	6	6	69:31	42
2. Baník Ostrava	30	16	8	6	48:31	40
3. Sparta Praha	30	14	8	8	50:35	36
4. Inter Bratislava	30	11	11	8	35:24	33
5. Dukla Praha	30	11	10	9	44:35	32
6. Slávia Praha	30	12	8	10	56:53	32
7. TJ Vítkovice	30	13	5	12	40:39	31
8. SPARTAK TRNAVA	30	12	6	12	29:39	30
9. RH Cheb	30	9	11	10	44:38	29
10. Lokomotiva Košice	30	11	7	12	41:50	29
11. ZVL Žilina	30	11	6	13	41:43	28
12. Tatran Prešov	30	10	7	13	43:53	27
13. Slovan Bratislava	30	8	10	12	34:51	26
14. Plastika Nitra	30	10	6	14	41:60	26
15. Zbrojovka Brno	30	8	7	15	43:52	23
16. SZTS Olomouc	30	5	6	19	32:56	16

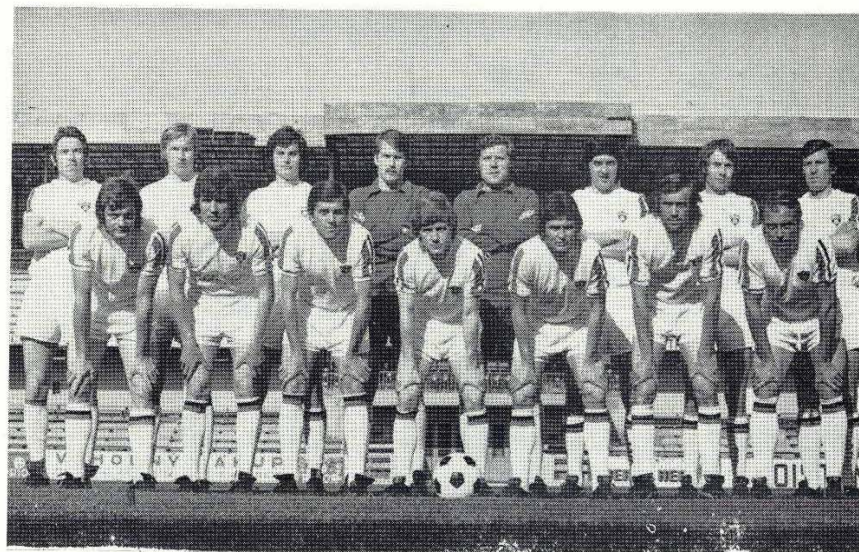

Na vrchole možnosti: víťazstvo v lige, slovenskom i československom pohári „zariadil“ tento kolektív: Horný rad zľava: J. Púchly, Kuna, Jarábek, Majerník, Geryk, Juska, Valentovič, Adamec, Kéketi, tréner V. Švec. Dolný rad zľava Varadin, Dobiáš, Hagara, Fandel, Martinkovič, Hrušecký, Bóžik, Masrna, Kabát

Piate oslavy majstra: Horný rad zľava: tréner A. Malatinský, Dobiáš, Kéketi, M. Krajčovič, Hagara, Kuna, Zvarík, Geryk, Adamec. Stredný rad zľava: F. Horváth, Majerník, J. Púchly, Kramlík, Varadin, Bóžik. Dolný rad zľava: J. Kolenič, Hrušecký, Martinkovič, Pavlík, Kabát

V trnavskom drese sa objavili nové tváre ... Horný rad zľava: Kvasna, Zvarík, Benčo, Kéketi, Geryk, Dobiáš, Baďura, Adamec. Dolný rad zľava: M. Krajčovič, Jančula, Fandel, Kayser, Gašparík, Masrna, Kabát

Z týchto hráčov vidíme dnes v trnavskom drese väčšinu. Horný rad zľava: Opálek, Macúch, Lackovič, Mrva, Medgyes, Kuna, Zvarík, Dian, Benčo, Goga, Kéketi, mašér Škoda. Dolný rad zľava: Kopčan, Kramoliš, V. Gerič, Martinák, tréneri: Švec, Majerník, Chlpek, Kolárik, Brezina, Baďura

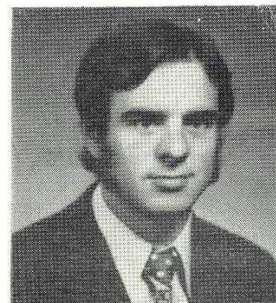

K veľkým úspechom patrilo i titul Majstra ČSSR v súťaži žiakov v roku 1982 (sezóna 1981/82). Na snímke úspešný kolektív. Horný rad zľava: Július Rakús, Vladimír Hracho, Stanislav Richňák, Rastislav Bokor, Róbert Praj, Igor Hanakovič, Ľuboš Krištofič, Ivan Bartovič. Dolný rad zľava: Branislav Skácel, Peter Brudňák, tréner Viliam Novák, vedúci mužstva Ivan Náhlík, asistent trénera Alojz Fandel, Roman Gogolák, Milan Malatinský.

Spolu 1232 ráz drhali trnavski futbalisti v najvyššej súťaži ruky nad hlavou pri lopte v sieti súpera. Nech ďalších šesťdesiat rokov prinesie čo najviac takýchto okamihov.

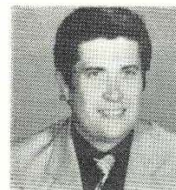
FUNKCIONÁRI A TRÉNERI V JUBILEJNOM ROKU 1983

Ing. Štefan CHUDOBA,
predseda TJ

Ing. Jozef MATUŠ, CSc.,
predseda FO

JUDr. Peter LELKEŠ,
podpredseda FO
a predseda FVK FO

Milan MALATINSKÝ,
tajomník FO

Eduard MELUŠ,
člen výboru,
predseda org. komisie

Arnold BEDNÁR,
člen výboru,
predseda ŠTK

Imrich LANČARIČ,
člen výboru
predseda KM

Jozef PINČEK,
člen výboru
predseda matrik. komisie

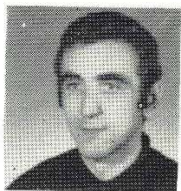
Ing. Pavol RADOŠOVSKÝ,
člen výboru,
predseda hosp. komisie

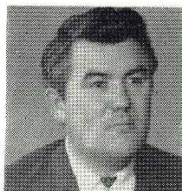
Ing. Stefan MIŠO,
člen výboru,
predseda štud. komisie

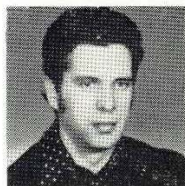
JUDr. Dušan SLANINA,
člen výboru

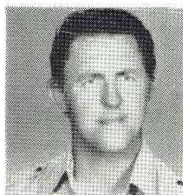
Emil BRUNOVSKÝ,
člen výboru

Ján PAROBOK,
člen výboru

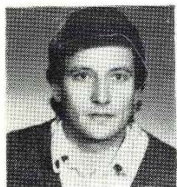
Emil KATUNINEC,
vedúci lig. mužstva

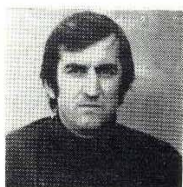
Justín JAVOREK,
tréner lig. mužstva

Anton MALATINSKÝ,
tréner lig. mužstva
a predseda TMK

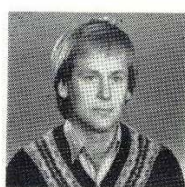
Dušan RADOLSKÝ,
tréner A dorast

Ladislav KUNA,
asistent trénera A dorast

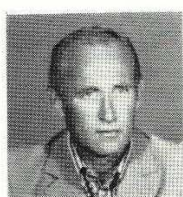
Mikuláš BAXA,
tréner B dorast

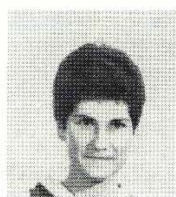
Richard MATOVIČ,
tréner ml. dorast

Martin BLAŽO,
tréner A žiakov

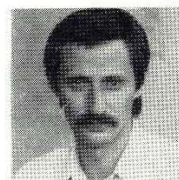
Viliam NOVÁK,
tréner B žiakov

Vlasta RICHTEROVÁ,
trénerka ŠT

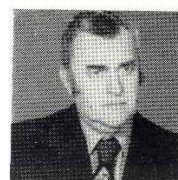
MUDr. Vladimír UŠÁK,
lekár lig. mužstva

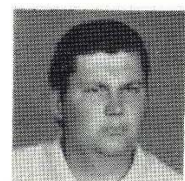
MUDr. Ján VALÁSEK,
lekár lig. mužstva

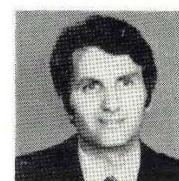
Vác'av ŠKODA,
masér lig. mužstva

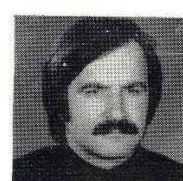
Michal SEVCÍK,
vedúci B dorast

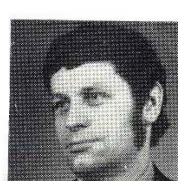
Ladislav VADOVIČ,
vedúci B dorast

Ing. Ján HRČKA,
vedúci ml. dorast

Jaroslav ČECH,
vedúci A žiakov

Anton HÁDEN,
vedúci B žiakov

Vydal — FO TJ Spartak TAZ Trnava pri príležitosti 60. výročia organizovaného futbalu v Trnave.

Autor: Stanislav HLAVÁČEK, fotografie — archív FO, grafická a technická úprava, návrh obálky: Anton HALENÁR, Milan KAROL.

Tlač: vytlačili Polygrafické závody, n. p., Bratislava, závod 03 Trnava.

Povolené ONV v Trnave — odbor kultúry zo dňa 16. 11. 1983, č. kult. 363/1983

Náklad: 3 000 kusov
Cena: 35,— Kčs

- ***Pre Vás pripravil dancak. Schutnajte 😊***
- ***dancak1@seznam.cz***

